

Nejúspěšnější seniorští reprezentanti u náměstka hejtmana MSK

V polovině srpna 2017 se na krajském úřadu uskutečnilo setkání nejlepších seniorských reprezentantů Moravskoslezského kraje s náměstkem hejtmana Moravskoslezského kraje pro sociální věci **Jiřím Navrátilém**.

Kapitán reprezentačního týmu MSK - Milan Fabián - náměstkovi hejtmana představil stříbrného medailistu **Miroslava Fobera** ze Stříteže a dvojnásobného zlatého medailistu a vítěze devítihoje **Karla Moškoře** z Dobřatic. Oba medailisté sdělili své dojmy z mezinárodních sportovních her Rady seniorů České republiky a zajímali se o perspektivy seniorského sportu v kraji. Delegace seniorů vyjádřila přání, aby nově se formující vedení kraje věnovalo aktivitám krajské rady seniorů patřičnou pozornost a podporu. Další dny ukáží, zda-li se jejich přání naplní...

↑ Dva keře cesmíny přibýly v minulých dnech u domova pro seniory ve Starém Bohumíně. Staly se tak symbolem nového názvu objektu. Ten pro dům vybrala v internetové anketě na začátku června veřejnost. Do hlasování se zapojilo přes 700 lidí a pro název "Domov Cesmína" hlasovalo čtyřicet procent z nich. Jeden z keřů domovu pořídila autorka vítězného návrhu a zastupitelka Bohumína Antonie Walterová. Oba keře pak zasadila autorka návrhu při tradiční červnové objížďce zastupitelů městem spolu s Annou Oršulíkovou, ředitelkou Centra sociálních služeb Bohumín, které domov pro seniory provozuje. „Doufám, že se nové jméno bude líbit hlavně obyvatelům a pracovníkům domova a že jim je právě zasazené keře budou po celý rok připomínat,“ řekla při sázení Antonie Walterová.

Starostové měst preferují iniciativu a aktivitu svých seniorů

Není jednoduché sladit pracovní program starostů a předsedy Krajské rady seniorů Moravskoslezského kraje (dále KRS). Do uzávěrky 3. čísla SeniorTipu se podařilo uskutečnit jednání s předními představiteli měst Třinec, Orlová, Karviná, Havířov (inf. v minulém čísle), dále pak Český Těšín, Jablunkov, Bruntál, Rýmařov, Krnov, Opava, Kravaře, Hlučín, Bílovec a Frenštát pod Radhoštěm.

Ze všech jednání vyplynulo několik shodných či podobných závěrů: starostové měst rozhodně preferují iniciativu a aktivitu svých seniorů. Představitelé KRS se se starosty shodli v názoru, že seniory nelze k jakékoliv činnosti nutit. Starostové rovněž představili aktivity měst ve prospěch seniorů jak v oblasti poskytovaných sociálních služeb, tak i v podpoře seniorských dobročinných aktivit.

Pokračování na str. 10

Předseda KRS MSK Pavel Gluc a starosta města Bílovec Pavel Mrva

MUDr. Růžena Mašková:**O Usainu Boltovi, Tyršově heslu, riskantnímu tématu už od dob Švejka, o volbách i případu „oslíčku, otřes se“.****MUDr. Růžena Mašková**

Pro sprinterskou legendu Usaina Bolta připravili organizátoři na letošní Zlaté tretře, ve spolupráci s fanoušky fotbalového Baníku, takzvané choreo: celá tribuna se „na povel“ stala mozaikovými obrazci, což mile překvapilo nejen mnohé diváky, včetně mne, ale i samotného Usaina Bolta. Bylo to vyjádření úcty k člověku, který má za sebou vskutku mimořádné výkony, a přesto mu sláva nestoupala do hlavy. Osobně ho sice neznám, ale okouznil mě loni na čokoládové tretře, když závodil s dětmi - všechny nechal vyhrát a ty, co na trati upadly, posbíral. Jsem přesvědčená, že jeho lidskost má na jeho výkony velmi pozitivní vliv. A kromě toho si uvědomuje existenci vyšší síly. Než zaklekl do bloku ke svému poslednímu startu na Zlaté tretře, poprosil diváky „Pšššš“, oni okamžitě ztichli a Usain Bolt se pomodlil. Pak už sprint (tradičně) vyhrál, uvedl tribunu do varu a rozdával úsměvy i podpisy na své - jak řekl - nejdelší autogramiádě v životě. Nikoho neodmítl.

Proč o tom mluvím? Sleduji sport pravidelně jak z osobních, tak i profesních důvodů. Za prvé mne zajímá a za druhé, když odborně vyšetřuji, musím komunikovat i s těmi, kterým do řeči není. Politika je příliš riskantní téma, takže nejlepší je hovořit o sportu: ten totiž baví skoro každého, ať už aktivně, nebo aspoň jako fanouška či pozorovatele.

A když už jsme u tělesných aktivit, je nesporné, že přestane-li se člověk pohybovat, chátrá i duševně. Přitom dříve lidé neměli tolik volného času, ale tělesných aktivit měli více. Manuální práce byla tvrdší, nebyly ani automatické pračky, takže i s velkými kusy prádla se manipulovalo ručně, více se chodilo pěšky a lidé se osobně navštěvovali - dnes vytáhneme mobil a zavoláme si...

Pro zajímavost, kůň jako dopravní prostředek je u nás už raritou, ale dodnes je hipoterapie doporučovaná při pohybových potížích. Kůň totiž mimo jiné neustále mění těžiště člověka v sedle a tím se procvičuje drobné páteří

svalstvo, které normálně nezaměstnáváme. Ovšem současný životní styl bohužel mnohem více podporuje obezitu (katastrofou je, že už i u školáků, kteří jsou kvůli tomu dokonce osvobozováni z tělocviku), než aby se uplatňovalo Tyršovo heslo: ve zdravém těle zdravý duch.

Ostatně, nakolik je náš duch zdravý, to se projeví také v blížících se volbách, které jsou vždy ukázkou mentality obyvatel.

Jak už jsem řekla, politika je riskantní téma (zvláště v hospodách, a to už od dob Švejka), takže v této oblasti nehodlám nikomu nic doporučovat, až na jediné - běžte k volbám a volte. Jakkoli jste možná nespokojeni s nejrůznějšími politiky a stranami, volte. Protože náš volební systém je takový, že když nevolíte, tak vlastně podporujete ty strany, které mají stabilní voličské jádro a ty politiky, pro které byste třeba nikdy nehlasovali. Být jenom kritikem současného stavu, a nedat to najevo ve volbách, tedy opravdu nic neřeší.

Co se týká kritiků, tak mezi nejurputnější patří klienti na záchytce, kde mívám služby. Ti adresují kritické připomínky ke všemu a ke všem, jenom ne k sobě. A nedávno jsme tam zažili i kuriózní případ typu „oslíčku, otřes se“. Předesílám, že je poměrně běžné, že když lidé jdou cokoli slavit, finančně se dobře vybaví a pak skončí na lavičce na osamělém místě, v podroušeném stavu a okradení „pouličními pečovateli“.

Ovšem opilá žena středních let, kterou k nám přivezli, byla úplně opačný případ. V peněžence sice neměla nic, ale když se začala svlékat, padaly z ní kovové i papírové peníze. Svůj oděv totiž měla speciálně upravený na ukládání peněz od těch, o které při oslavách společensky „pečovala“. Dohromady to udělalo skoro tři tisíce korun, takže po vystřízlivění byla předána policii.

A jaké z toho plyne poučení? Pokud půjdete slavit, tak raději s vědomím, že alkohol je dobrý sluha, ale zlý pán, neberte si s sebou zbytečně moc peněz a nejlepší je být pořád s někým, o kom víte, že by vás neokradl. Zároveň přitom mějte na paměti, že když se při takových příležitostech mužům stane společnicí z ničeho nic atraktivní žena, obvykle to má ekonomický základ, ať už říká cokoli. Totéž však může platit u přezrálé ženy, o kterou projeví zájem šarmantní mladík.

Abych ale neskončila pesimisticky, jsou i solidní mladí lidé. Když se například vrátím ke Zlaté tretře, byly na ní tisíce lidí (vyprodaný stadion), mezi nimi spousta mladých lidí - a chování všech bylo perfektní. To člověka, zvláště psychiatra, může jenom potěšit.

S paní MUDr. Růženou Maškovou si povídal Jiří Muladi

Časopis SeniorTip vychází za podpory těchto institucí:

OSTRAVA!!!

 OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOZ

 Moravskoslezský
kraj

 HAVÍŘOV

Náměstek hejtmana MSK Martin Gebauer: Každý pacient, který překročí brány kterékoli nemocnice, musí být ošetřený

Osm let vede soukromou gynekologickou ambulanci. Pracoval rovněž jako lékař oddělení gynekologie-porodnictví i jako vedoucí lékař nemocnice s poliklinikou Karviná-Ráj. A od listopadu loňského roku je náměstkem hejtmana Moravskoslezského kraje pro oblast zdravotnictví: MUDr. Martin Gebauer.

Na otázku „Co patří mezi stěžejní problémy kraje ve zdravotnictví?“ odpovídá Martin Gebauer bez obalu:

„Hodně nemocnic - málo pacientů. Máme sedmnáct poskytovatelů akutní lékařské péče a sedm zřizovatelů, což je taková hustota sítě nemocnic, že to znamená raritu. Například v okrese Karviná máme šest nemocnic, přičemž za posledních 25 let tam ubylo 25 000 obyvatel (v současnosti jich má 55 000). Navzdory tomu však nechceme snižovat dostupnost a kvalitu lékařské péče, takže ačkoliv některé nemocnice takzvaně bojují o přežití, nemáme zájem je zavírat.“

Moment, sdělovacími prostředky proběhly paradoxně zprávy spíše o nedostatku lékařského personálu v kraji, konkrétně prý chybí padesát lékařů a stejný počet sester...

„To není jen problém našeho kraje, s tím se potýká celá republika, hlavně u počtu interních lékařů. Podepisuje se na tom několik vlivů: jeden z největších je, že systém vzdělávání lékařů není optimální, vyžaduje změny. A mimochodem, zdůvodňování, že čtvrtina absolventů odchází do zahraničí, je mýtus... Ale k věci - jak hodláme nedostatek lékařského personálu řešit na naší úrovni? Spolu s vedením krajských nemocnic děláme maximum pro to, aby k nám přišli noví lékaři z Česka i ze zahraničí. Zejména lékaři z Ukrajiny mají o práci u nás zájem. Jsem přesvědčen, že se tak podaří situaci stabilizovat, že nové zaměstnance získáme i díky náborovému příspěvku a kampani mezi studenty medicíny. Studentům lékařských fakult totiž kraj nabízí na poslední dva roky studia stipendia, pokud se zavážou, že po ukončení školy nastoupí do některé z nemocnic zřizovaných Moravskoslezským krajem.“

Myslíte, že to bude stačit?

„Rozhodně ne. Jsme si vědomi, že je nutné nastavit nový model fungování zdravotní péče v našem kraji, že se musíme orientovat na trvalá řešení. Bude nutná reprofilace lůžkového fondu, což mimo jiné znamená rozdělit obory na základě analýzy tak, aby všechny nemocnice nedělaly všechno. Budeme to řešit v rámci nové koncepce zdravotnictví, ta současná je stará dvanáct let. Jde nám totiž nejen o stabilizaci lékařského i nelékařského zdravotnického personálu, ale také o zajištění ekonomické stability nemocnic cestou maximalizace výnosů a minimalizace nákladů. Chceme pokračovat ve sdružených nákupech materiálu a léků v e-aukcích, sloučit zásobování nemocnic, účtáren, zvážit možnosti pronájmu operačních sálů či navýšit výnosy za samoplátce s využitím příhraniční oblasti s Polskem a podobně. Také schopnost vyjednávat se zdravotními pojišťovnami bude velmi důležitá. Ostatně, už na konci letošního roku budou nemocnice s pojišťovnami uzavírat smlouvy o úhradách za zdravotní péči v následujících pěti letech.“

MUDr. Martin Gebauer

Nemůže se tedy stát, že kvůli personálním problémům ve zdravotnictví, nebo v ekonomice nemocnic, by pacientům nebyla poskytnuta zdravotní péče?

„Jsem si jist, že nenastane situace, kdy by se pacienti mohli ocitnout v ohrožení kvůli opožděné poskytnuté, nebo vůbec neposkytnuté zdravotní péči. Pokud to někdo tvrdí, pak značně přehání a vzbuzuje zbytečné obavy. Každý pacient, který překročí brány kterékoli nemocnice, musí být ošetřený. Omezení provozu interen v Bohumíně a Karviné-Ráji se sice uskutečnilo, ale je pouze přechodné. Situaci určitě zvládneme. Navíc, v dojezdové vzdálenosti je několik dalších nemocnic, přičemž interna v Orlové je posílena personálně a interna v Havířově má k dispozici lůžka navíc vyčleněná na dvou jiných odděleních. A chci ale dodat jednu důležitou věc: veškeré politické zásahy do zdravotnictví se neprojevují ihned, nýbrž s odstupem několika měsíců, nebo i let. Například v nemocnicích se nyní ukazuje to, co se udělalo před osmi lety - drahé investice mají dopad na jejich současnou ekonomiku. A my nyní řešíme, jaká bude skutečná ekonomika nemocnic přibližně za pět let.“

Pamatujete přitom na seniory a handicapované lidi?

„Samozřejmě, vždyť právě ti představují ve zdravotnictví obrovskou klientelu. Všem krajským nemocnicím jsme dali doporučení, aby držitelé průkazů ZTP a ZTP/P měli parkování zadarmo, případně jen za symbolické poplatky. Každá nová rekonstrukce pak musí být provedena v bezbariérovém režimu. A protože orientovat se v nemocnicích může být leckdy obtížné, pracujeme na tzv. street wiew, kdy si každý návštěvník bude moci na internetu prohlédnout nemocnice do všech podrobností. V nemocnici v Krnově už je tento projekt zpracován, rozjede se koncem září, a v ostatních nemocnicích bude fungovat nejpozději od konce letošního roku.“

Poslední otázka: jaký znáte vtip z vašeho oboru?

„Co se týká gynekologie, neznám žádný slušný. Ale ze zdravotnictví třeba tenhle:

Přijde montér na jednotku intenzivní péče, chvíli si prohlíží pacienty - všichni na přístrojích - a pak povídá: „Pořádně se nadechněte, budu měnit pojistky!“

Výlet na Girovou

Podzimní počasí má své kouzlo a přímo láká k výletům. Nabízíme turistickou vycházku na kopec Girová. Za příznivého počasí odtud uvidíte území tří států - České republiky, Slovenska a Polska. Nejen z vrcholu, ale po celou cestu vás budou provázet pěkné pohledy do okolí. Zastavit se cestou můžete i k malému občerstvení, třeba právě na chatě Studeničná. Ale i pod vrcholem Girové se nachází dřevěná turistická chata Girová.

Trasu začnete v Mostech u Jablunkova a její délka je cca 9 km. Název obce pochází pravděpodobně od velkého množství mostů a můstků přes potoky, kterých je tam opravdu mnoho. První zprávy o osídlení obce pocházejí z 2. poloviny 16. století, kdy přes její území vedla důležitá obchodní cesta, tzv. měděná stezka spojující Slezsko s Uhrami. Do roku 1474 tu rostl neprostupný prales, který dal kácet až Matyáš Korvín.

Do Mostů u Jablunkova se dostanete autem, autobusem či železnicí přes Třinec.

Rozcestník najdete na nádraží na stromě. Vyznačí po červené značce směr Girová. Projedte středem obce. Mezi rodinnými domky pak procházejte vzhůru, po louce pak k podchodu pod silničním obchvatem Mostů. Když se ohlédnete už odtud se naskytá pěkný pohled na obec a okolí. Vidíte kopce Skalka (931m), Malá Skalka (797m). Za obcí dále vystupují vrcholy Kozubová (981m) a Ostrý (1044m). Ze severu se pak zvedá hřeben Slezských Beskyd.

Začíná Jahodnou (407m), Babí horou (492m) a ne moc viditelným kopcem Filipka (761m). Pěkné pohledy vás provázejí i nadále. Pěšinou pokračujete vzhůru okrajem bike parku.

Chata na Studeničné

Po dvou kilometrech dojdete na lesní rozcestí. Před sebou máte ještě další 2km, ale to vůbec nevadí, odpočinout si můžete na nedaleké chatě Na Studeničné. Stojí na okraji osady Studeničný v nadmořské výšce 712m. Opět se nám naskytá krásný výhled na město Třinec, ale třeba i na Lysou horu. Po chvíli dojdete na rozcestí, kde se potkává červená značka se zelenou, vedoucí z Jablunkova. V nohách už máte 4km a před sebou poslední 0,5km k chatě.

Na nedalekém odpočívadle můžete udělat zastávku, případně se pokusit vyhledat Čertí mlýny. Stojí za to je vidět. Je to vlastně rozsáhlá soustava skal, kterou také využívají horolezci jako cvičné stěny. Čertí mlýny jsou opředeny mnohými pověstmi. Podle jedné z nich tu zbojník Ondráš se svou družinou ukryl poklad lakomého žida z daleké Lanckrony. Žida nechal stít a jeho hlavu položil na místo úkrytu, aby za trest poklad hlídal. Dodnes prý židův duch poklad střeží a ve skalách Čertích mlýnů se zjevuje jeho hlava.

Jiná pověst zase vypráví o čertovi, který s bačou z Girové uzavřel smlouvu o pytel zlatáků, když ho tam nechá vystavět mlýn. Bača souhlasil, ale dal podmínku, že mlýn musí vystavět přes noc. Když začalo svítat viděl bača blížícího se čerta. Nesl obrovský kámen a vichřice ho poháněla. Bača skočil do koliby a vyběhl ven s pytlím v rukou, ze kterého vypustil živého kohouta. Kohout zakokrlal a v té chvíli zaduněla země a po horách bylo slyšet obrovský hřmot. To po kohoutím zpěvu upustil čert skálu, aby zničil své noční dílo. Viděl, že prohrál. A tak se stalo, že čert mlýn na Girové nepostavil. Bača se pak podělil o zlatáky s lidmi v dědině. Čertí mlýny se nacházejí kousek od turistické trasy, ale nejsou vůbec vidět. Lépe se k nim dostanete z vrcholu kopce Girové.

U chaty je ukazatel Girová, tur. chata (775m) s textovým dodatkem: „Vrchol s kruhovým výhledem do tří států. Turistická chata z roku 1932.“ Dá se zde občerstvit i odpočinout.

Na vrchol Girová vystoupáte přímo od chaty prudkým travnatým svahem. Nahoře je instalovaná panoramatická mapa s popisem všech kopců. Výhledu do okolí už trochu brání vzrostlé stromy, ale pohled do tří států je to přece jen pěkný.

Cestu zpět je možné zvolit: buďto stejnou cestou do Mostů, případně pak z rozcestí po zelené značce do Návsi u Jablunkova (nedoporučujeme, cesta je nezajímavá, vede vysokým lesem převážně po asfaltce), anebo od chaty Girová pokračovat dál na Komorovský grůň (732m) k rozcestníku Pod Komorovským Gruněm (650m), dále pak do Bukovce. Od chaty je to 2,5 km, ke škole pak další 1,5 km. Zde je zastávka autobusu, kterým se dostanete do Návsi u Jablunkova k železniční stanici. Je dobré si před cestou ověřit podle aktuálního jízdního řádu čas odjezdu. (bal)

Paměť ostravských domů - Dům katolických tovaryšů, Přívozská č.p. 135/8

Kousek od obytného domu ostravského stavitele a architekta Felixe Neumanna, o němž jsme psali minule, stojí na Přívozské ulici pozoruhodný dům, kam se dnes třeba chodí najít pracovníci České televize, jíž objekt patří. Ale to už je úlibta současné době. Před asi šedesáti lety byste do stejné budovy mohli vstoupit jako diváci na divadelní představení. Divadlo mladých za dnes uzavřeným vstupem do průjezdu předcházelo dnešnímu Divadlu Petra Bezruče, původně určenému rovněž především mládežnickému publiku. A pokud jde mimo jiné také o divadlo, vede historická stopa až k samotnému vzniku této budovy.

Dům, vlastně dvojdom, byl založen jako vzdělávací a osvětové kulturní centrum pro řemeslníky a drobné živnostníky katolicky orientované. Proto také tehdejší a z památkového hlediska i dnešní označení budovy jako **Dům katolických tovaryšů**. Plánů i realizace se v roce 1910 ujala stavební firma **Františka Grossmana a Františka Fialy**, která působila v Ostravě od roku 1907. Zdá se, že firma byla právě v církevních kruzích dobře zapsaná, neboť se podílela na výstavbě mariánskohorského chrámu stejně jako kostela v tehdejší samostatné obci Hrabůvka (tj. kostel P. Marie Růžencové v Ostravě-Hrabůvce).

Dům byl dokončen v roce 1911. Část v nádvoří disponovala velkým sálem s jevištěm, galerií, technickou obsluhností a kapacitou kolem 600 míst, kde se mohlo provozovat divadlo a koncerty. Bylo tam dokonce možno i promítat. Statiku hlavních prostor zajistila moderní železobetonová konstrukce. Spolkovým shromážděním sloužila rozlehlá místnost v patře. Část, do níž se vcházelo z ulice, byla vybavena dalšími místnostmi, šenkem s potřebným zázemím a hostincem.

Budova musela ve své době působit moderně nejen svým vnitřním uspořádáním, ale především vnějším vzhledem, neboť ji bylo možno srovnávat s tehdejší vídeňskou architekturou. Určitě ne náhodou. Architekt **František Fiala** (1878-1927; pozor - nespojovat s mladším architektem stejného jména, který rovněž působil v Ostravě, Fr. Fialou, 1895-1957), rodák z Ostravy, zakončil svá studia na zlomu století ve speciálním architektonickém ateliéru protagonisty vídeňské secese Otto Wagnera (stejně jako další významní čeští nebo moravští architekti, např. Jan Kotěra, Leopold Bauer, Josef Maria Olbrich nebo Josef Hoffmann).

Zájem o dobové trendy v městské architektuře doplnil i technickou vybaveností: se svým společníkem F. Grossmanem se podíleli na vybudování nebo přestavbách některých ostravských industriálních objektů, např. dolů Michal a Zárubek nebo vodárny v Nové Vsi.

Z ulice přístupný, pěti-podlažní (včetně podkrovního patra) Dům katolických tovaryšů má pět okenních os, z nichž obě krajní přecházejí ve dvoupatrové arkýře. Nad nimi se pak otvírají balkony. Celé průčelí je promyšleně dekorováno, ať už kobercovými vzory na větších plochách, nebo výraznými kartušemi, maskarony a dokonce antikizujícími hlavami ve štukových rámcích. Okna jsou nezvykle sdružena kolem zdobených polosloupků, nápadná je parapetní i korunní římsa. Do domu se vcházelo průjezdem, který je dodneška osazen bohatě zdobeným ústupkovým portálem se zprohýbanou stříškou a dvěma putty s festony. Zkrátka přehlídka zdobných prvků, které by snesly srovnání s dobovou architekturou hlavního města podunajské monarchie. V nádvoří schovaná divadelní část byla vnějškově pojata jen střídmě.

Nepočítaje televizní éru, provázela nejdéle Dům katolických tovaryšů divadelní činnost, byť nesoustavná. Hrál se dokonce i během druhé světové války až do doby, kdy byla česká divadla v roce 1944 zavřena a navíc byla budova v témže roce bombardována. Po osvobození se začalo v provizorních podmínkách hrát znovu. To už je ale čas, který patří divadelní historii.

Dům, přesněji jeho část s viditelným průčelím do Přívozské ulice, je dnes v památkové zóně a po řadě úprav, oprav a proměn je od roku 1992 památkově chráněn. Nepochybně stojí za to se před ním zastavit, lehce litovat, že vevnitř už zůstalo jen málo z původních dispozic, a doufat, že pohledná tvář domu z prvního desetiletí 20. století zůstane zachována.

Marie Šťastná

Popis snímků :

- 1 - Průčelí z Přívozské ulice
- 2 - Portál do průjezdu
- 3 - Detail arkýře s balkonem
- 4 - Detail dekoru

Historický kalendář Ostravska

1. července 1967 byly zrušeny poslední úseky úzkokolejných tratí Ostrava-Karviná a Ostrava-Hranečnick - Petřvald. Tratě byly většinou vedeny na poddolovaném území se značnými poklesy a doprava byla komplikována také zastaralým vozovým parkem.

2. července 1917 ve Zborově (dnes Ukrajina) zahynul legionář Emil Podmol (narodil se 14. února 1892 v Přívoze). Po vypuknutí 1. světové války byl odeslán na ruskou frontu, v srpnu 1914 byl zajat a v prosinci 1914 vstoupil do České družiny jako jeden ze čtyř set prvních dobrovolníků z řad zajatců. Padl při útoku u Zborova v čele své rot, které velel.

2. července 1917 ráno se ve Vítkovicích shromáždilo několik stovek dělnických žen před obecními prodejnami a žádaly vydání slíbených potravin, chleba, mouky a brambor. Čekaly marně celý den. Když se v osmnáct hodin večer měnily směny, dostoupilo zoufalství vrcholu. Část demonstrantů vnikla do závodní kantýny a závodní prodejny a zmocnila se potravin. Ve dvaadvacet hodin večer bylo povoláno vojsko a jalo se střílet do davu. Pět lidí bylo na místě mrtvo a další byli těžce zraněni. Byly to první oběti hladových bouří na Ostravsku.

4. července 1477 je datována listina, kterou daroval držitel polskoostravského panství Václav Hřivnáč z Heraltic a na Polské Ostravě nájem za kout pole blízko města Ostravy ve výši půl kopy grošů ročního platu ostravskému špitálu. Je to první zmínka o tomto zařízení v Ostravě.

6. července 1967 byla v Ostravě-Porubě zahájena první etapa výstavby krajské nemocnice, od roku 1992 Fakultní nemocnice Ostrava. Jejím základem byla epidemická nemocnice v Zábřehu nad Odrou otevřená v roce 1912, pozdější krajský ústav národního zdraví.

Nyní Fakultní nemocnice nemocnice zajišťuje základní i vysoce specializovanou péči prostřednictvím 40 klinik, center, oddělení, ústavů, laboratoří a také nemocniční lékárny, nabízí celkem 1 100 lůžek a ročně hospitalizuje více než 46 tisíc pacientů. Na severní Moravě je největším státním zdravotnickým zařízením.

Výstavba první etapy tehdejší krajské nemocnice v Ostravě - Porubě v roce 1967

14. července 1642 byl hukvaldskému veliteli vydán rozkaz, aby pro obranu Ostravy ohrožené vpádem švédských vojsk byl dán oddíl 40 Valachů. Purkmistrovi bylo biskupskými úředníky doporučeno, aby ihned uschoval na Hukvaldech městské knihy a registra i svůj majetek, a aby byl dobytek z města zahrán někam do hor.

31. července 1671 je datována stížnost hukvaldského rentmistra správě biskupských statků, že Ostravští nezaplatili na daních ani krejcar. Přitom konstatoval, že se tak děje spíše ze vzdoru, než z nemajetnosti. A protože neodváděli měsíční daně a nespláceli ani staré dlužní úpisy na daně, navrhoval opětovné provedení vojenské exekuce. Rentmistr žaloval, že obyvatelé Ostravy si stěžují na nadměrné daně a na jejich nerovnoměrné rozložení. Ti vznesli požadavek poslat biskupské správě soupis obydlených a neobydlených domů. Seznam pak skutečně téhož roku provedl hukvaldský úředník Haníček. Kromě nájemníků a těch, kteří své domy a chalupy „oddali a jich se i z praetensiami svými pospúšťeli“, zaznamenal 95 obydlených domů. Mezi jejich majiteli bylo několik, „kteří už rok neplatili daní ze svých gruntů a jak dnes tak zejtra jich zanechati chtějí“.

31. července 1900 se v Příbrami narodil technik a univerzitní profesor Josef Teindl, který zde také vystudoval vysokou školu báňskou. Během studií působil jako asistent prof. Glazunova v ústavu teoretického hutnictví. Po ukončení školy zakotvil v roce 1938 v Karlově huti v Lískovci. Od února 1948 se stal externím profesorem pro obor teoretického hutnictví, o tři roky později přešel na VŠB v Ostravě jako řádný profesor a přednosta ústavu teoretického hutnictví. Děkanem hutnické fakulty byl v letech 1958–1960. Pracoval jako člen vědeckého kolegia nauky o materiálu ČSAV, předsedal komisi kandidátské a doktorské obhajoby z fyzikální metalurgie a mezních stavů materiálů. Ve svém díle se zabýval problematikou nauky o kovech a fyzikální metalurgii, korozním napadením kovů aj. Zemřel 5. února 1972 v Ostravě.

2. srpna 1900 vydali ve Vídni císařské rozhodnutí, kterým Přívoz (dnes Moravská Ostrava a Přívoz) získal statut města. Aktu předcházela řada kroků dokládajících proměnu dynamicky se rozrůstající obce v městský celek – mj. zpracování regulačního plánu architektem Camillem Sitttem, výstavba kostela, budovy radnice, zřízení farního obvodu. Na slavnostním zasedání obecního výboru byl u této příležitosti do zasedací síně zavěšen jako poděkování za úspěšnou práci obraz přívozského starosty Wilhelma Müllera. Význam události byl podtržen vysláním tříčlenné deputace v čele se starostou Müllerem k císaři do Vídně „s poděkováním za povýšení“ a s odevzdáním diplomu o udělení čestného občanství ministru spravedlnosti Aloisi, svobodnému pánu Spens-Boden.

2. srpna 1297 došlo v Moravské Ostravě k uzavření smlouvy mezi olomouckým biskupem Dětřichem a těšínským knížetem Přemkem o hranice. Pro příště měly být zemské hranice tvořeny tokem řeky Ostravice. Tam, kde se řeka dělila v ramena, měl být hranicí hlavní tok. Budoucí změny řečiště neměly mít na průběh hranice vliv. Smlouva je však pozoruhodná především tím, že je zde poprvé zmíněna existence zeměpanského hradu Landek. Tento hrad byl postaven za krále Přemysla II. Otakara, pravděpodobně po nepřátelském vpádu polských vojsk na naše území v roce 1253.

KALENDÁRIUM

4. srpna 1992 v Ostravě zemřel historik, vysokoškolský pedagog Andělín Grobelný (narodil se 21. července 1922 v Závadě, okr. Karviná). Po studiu češtiny a historie na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně nastoupil v roce 1952 do Slezského ústavu akademie věd v Opavě. Od roku 1964 přednášel na Pedagogické fakultě v Ostravě.

Doc. PhDr. A. Grobelný, DrSc.

Za husákovské normalizace byl postupně zbaven všech funkcí a v roce 1984 přinucen odejít do důchodu. Rozsáhlé Grobelného vědecké dílo o velkém počtu publikovaných položek se soustředilo na dějiny Slezska a Ostravska, na souvislosti dějin Slezska s dějinami českých zemí a sousedního Polska a Německa.

30. srpna 1917 na jámě Michal v Michálkovicích na odpoledni směně kolem třetí hodiny došlo k výbuchu plynů. Na dole nastala panika, horníci prchali všemi směry na povrch. Někteří pádili k šachtě Petr a Pavel, jiní na šachtu Jan, zbytek se tlačil k těžní jámě, aby se dostali na povrch. Záchraně mužstvo, které sjelo na místo neštěstí, vytáhlo na povrch jednoho těžce zraněného horníka, který ale převoz do nemocnice nepřežil. Další dva horníci zahynuli na místě. Během roku to již byl sedmý zmařený život na této šachtě, těžké úrazy se odehrávaly denně.

14. září 1562 olomoucký biskup Marek vydal nařízení, aby každý ostravský měšťan měl při svém domě pro turecké nebezpečnosti dvě ručnice, meč, šíp a jinou zbroj. Zbraně v měšťanských domech tehdy byly běžnou záležitostí.

29. září 1667 byla vydána instrukce rychtáři města Ostravy. Tato pravidla byla vyhlášena před celou obcí a dávala rychtáři poměrně široké pravomoci v oblasti udržování veřejného pořádku na jedné straně a na straně druhé měla mít výchovný charakter, aby „lid obecný dobrým obyčejům navykl“. Samotnému rychtáři se ukládalo, že se musí chovat střídavě, příkladně a důstojně reprezentovat svou funkci. K jeho povinnostem patřilo dohlížet na kvalitu pekařských výrobků, na správné míry a váhy, dohlížet na noční klid a pořádek atd. Závěrečné paragrafy instrukce se týkaly dodržování nezbytných hygienických pravidel, zákazu zakládat smetiště a povinnosti všechny nečistoty vyvázet za město.

PhDr. Antonín Barcuch, Archiv města Ostravy

POZVÁNKA

Nový Bohumín letos slaví 170. výročí od svého založení, za které vděčí železnici. A právě společně s ní chystá velkou podzimní oslavu. České dráhy přivezou zábavný program pro celou rodinu a unikátní světelnou přehlídku. Národní den železnice se uskuteční v sobotu 23. září 2017.

„Národní den železnice v Bohumíně je zároveň pokračováním oslav 170. výročí příjezdu prvního parního vlaku do Bohumína,“ vysvětlil Miroslav Klich, obchodní ředitel Regionálního obchodního centra Českých drah. Oslavy založení Nového Bohumína začaly už v květnu, kdy do města slavnostně dorazil parní vlak spolu s historickými postavami v dobových kostýmech. Město následně do ulic instalovalo čtyři atraktivní informační panely, které vypovídají o vzniku centra Bohumína.

Záříjový program slibuje celodenní porci zábavy a zážitků, které si nemůže nechat ujít žádný fanoušek železnice. Celá show bude rozdělena do tří sekcí nazvaných Svět zábavy, Svět historie a Svět změny. Organizátoři využijí nejen prostory nádraží a depa, ale počítají i s náměstím T. G. Masaryka. Očekávají účast až 30 tisíc lidí. Ti se mohou těšit na výstavu tří desítek českých i zahraničních lokomotiv, výjezdy parních vlaků do okolí města a skvělý hudební program. Pro rodiny s dětmi chystají železničáři závod drezín o zajímavé ceny, divadelní stan s železničními pohádkami, soutěžemi, atrakcemi, hrami a spoustou dalších aktivit. Kinematovlak zajistí projekci oblíbených pohádek pro děti po celý den.

„Bohumín se do regionálních oslav Dne železnice zapojuje už po sedmé, takže s jeho spoluorganizací má zkušenosti. Letos jsme se navíc stali hlavním hostitelským městem Národního dne železnice a oslavy díky 170. výročí dráhy v Bohumíně budou mimořádné. Srdečně zveme nejen všechny naše obyvatele, ale i zájemce z širokého okolí. Připravíme pro ně kvalitní zázemí, aby jim během celého dne nic nechybělo,“ přislíbil místostarosta Bohumína Lumír Macura.

Vstupné se na Národní den železnice neplatí. Pouze ten, kdo by chtěl vidět unikátní noční světelnou přehlídku v depu, si musí koupit vstupenky na webu Ticketportal.cz. Místo k sezení přijde na 250 korun, lístek na stání stojí 150 korun. Show nabídne třináct historických exponátů v na míru připraveném scénickém osvětlení, které zohlední kontext historických událostí. Doprovodí ji komentář s představením jednotlivých modelů.

Podrobné informace o letošním Národním dni železnice v Bohumíně lze najít i na webu www.denzeleznice.cz.

Jaký byl dřevěný kostel Božího těla v Gutech

To je název přednášky, která se koná **21. září v 17 hod.** ve velkém sále **Knihovny Třinec**. Přednáší PhDr. David Pandur, Ph.D. z Muzea Těšínska. Návštěvníci se dozví mnoho zajímavého z historie kostela od pol. 16. stol., dále o průběhu rekonstrukce v letech 2011-2012, o mobiliáři a zajímavostech z interiéru, i o nedávném požáru.

Město Třinec pomáhá k co nejrychlejší obnově gutschského kostelíku. Ihned po požáru, kdy se stal kostel obětí

žhářského útoku, napíná město Třinec všechny síly k obnově této cenné památky. „Okamžitě po události se zvedla obrovská vlna solidarity. Po dohodě s biskupstvím jsme se proto rozhodli vyhlásit veřejnou sbírku na obnovu kostelíku. Setkáváme se s obrovským zájmem jak ze strany jednotlivců, tak firem, či dokonce některých měst. Velmi si této solidarity vážíme a děkujeme za podporu“, říká starostka města Věra Palkovská..

Veřejná sbírka probíhá formou shromažďování příspěvků na zvláštní bankovní účet číslo: 7657654/0300 zřízený u ČSOB.

Letošní Svatováclavský hudební festival bude opět rekordní

Festival od 4. do 28. září uvede 35 koncertů ve dvacítce měst a obcí Moravskoslezského kraje. Kromě koncertů nabízí návštěvníkům také besedy s umělci, výstavy a filmové projekce.

Mezi účinkujícími nebudou chybět špičkové soubory a interpreti na poli duchovní a tzv. staré hudby, a to např. Collegium 1704 s dirigentem Václavem Luksem, Český Filharmonický sbor Brno, sopranistky Simona Šaturová či Hana Blažíková, barytonista Tomáš Král, přední hráč na příčnou barokní flétnu Berthold Kuijken, světově uznávaní cembalisté Ewald Demeyere a Mahan Esfahani a mnoho dalších.

Collegium 1704 Václava Lukse

„Srdečně zvou všechny příznivce kvalitní hudby na festival, který patří mezi nejvýznamnější akce svého druhu v Česku i střední Evropě. Modernizovali jsme formát festivalu a kromě tradičních festivalových koncertů nově nabízíme také besedy s umělci, výstavy fotografií a filmové projekce s odborným výkladem“, uvádí ředitel SHF Igor Františák.

Koncerty zazní ve 29 kostelech celého Moravskoslezského kraje. Festival bude 4. září slavnostně otevřen zahajovacím koncertem v katedrále Božského Spasitele v Ostravě.

Hudební program letošního ročníku obohatí besedy v Knihcentru Ostrava, v rámci nichž se návštěvníci festivalu mohou osobně setkat se sopranistkami Kateřinou Kněžíkovou a Veronikou Holbovou, barytonistou Tomášem Králem, italským dirigentem Paolem Gatterem či klarinetistou a současně ředitelem SHF Igorem Františkem.

Filmoví příznivci by si pak neměli nechat ujít promítání v kavárně Minikino v centru Ostravy. „Vybrali jsme dva ceněné filmy spojené se světem vážné hudby. V tom prvním se diváci seznámí s životními osudy Farinelliho, jednoho z nejobdivovanějších operních pěvců-kastrátů 18. století. V tom druhém pro změnu nahlédnou do posledních dní skladatele Gustava Mahlera.

Promítání filmů bude předcházet úvodní slovo v podání muzikologa Martina Čurdy, který pohovoří o relevantních hudebně historických a životopisných souvislostech, o otázkách tvůrčí licence v žánru biografického filmu a o roli hudby jako prostředku filmového vyprávění“, dodává Igor Františák. Program festivalu najdete na www.shf.cz.

Divadlo loutek Ostrava

Pivovarská 3164/15, Ostrava 1

Divadlo loutek Ostrava čeká nejvýznamnější událost roku - od 1. do 6. října pořádá 12. ročník mezinárodního festivalu loutkářského umění Spectaculo Interesse. Letos na bienále přijdou umělci ze třinácti zemí světa.

Diváci se dočkají mnoha zajímavých typů loutek vyrobených z tradičních i netradičních materiálů. Objeví se loutky z molitanu či dokonce z ledu, na jevišti oživnou i plastické sáčky a papírové kapesníky. Ojedinělou podívanou nabídnou obří světelné loutky divadelního projektu DUNDU v Trojhalí Karolina.

„V kombinaci s tělem loutkáře nebo nějakou jeho částí ožije na jevišti mnoho zajímavých postav a příběhů určených nejen dětem, ale i dospělým,“ doplňuje členka dramaturgické rady festivalu Hana Volkmerová.

Program nabídne 22 soutěžních a 7 nesoutěžních představení pro všechny věkové skupiny - od předškolních dětí až po dospělé. Součástí budou také dětské dílny, průvod loutek, disko a koncerty. Dospělí návštěvníci se mohou těšit na večerní doprovodný program, který, jak už jeho název „Loutky v pytli“ napovídá, bude vždy tak trochu překvapením. Festival bude probíhat tradičně na hlavní a alternativní scéně Divadla loutek, v sousedním Kulturním centru Cooltour a nově také v Šapitó Nadace ČEZ na Masarykově náměstí.

Předprodej byl zahájen 1. září, na webu divadla: <http://www.dlo-ostrava.cz/> je již nyní k nahlédnutí kompletní program. Festival je organizován díky finanční podpoře Statutárního města Ostrava, měst. obvodu Moravská Ostrava a Přívoz, Moravskoslezského kraje, Ministerstva kultury ČR, Státního fondu kultury, Nadací Landek a ČEZ.

Vydání časopisu podpořili:

Víte co je labyrint ?

Labyrint, jako starobylý nástroj k meditaci v chůzi je tu od pradávna a má jen jednu stezku, která vede poutníka do středu, k sobě, k pochopení. Chůze labyrintem prý zkldňuje a napomáhá k soustředění, učí trpělivosti a harmonizuje... Labyrint používaly téměř všechny kultury na celém světě. Nejvíce dochovaných pravých labyrintů, hlavně krétského typu, je ve skandinávských zemích.

Ale víte, že projít se po takovém labyrintu můžete i v našem kraji? Zavedeme vás do jednoho z nich. A nemusíte za ním zase tak daleko, je v Centrálním parku v Havířově. ➔

O jeho vznik se v roce 2010 zasadil havířovský rodák Petr Litvák. Vyzkoušejte si ho v klidu, nejlépe každý sám, přece jen jde o meditaci v chůzi..., jděte co nejpomaleji. Je na vás, jak si cestu procítíte a jak se necháte vést...

➔ Další labyrint najdete třeba u altánu v sadech Bedřicha Smetany u řeky Ostravice ve Frýdku - Místku. Na jeho vybudování finančně přispělo i město.

Možná nejste právě potřebně duševně založení, ale i tak je příjemné se labyrintem projít, třeba jen tak. Přispějete tím k lepší fyzické kondici. Cesta do středu labyrintu je prý dlouhá bezmála 400 m. (hol)

S virtuálním průvodcem po expozicích muzea

Městské muzeum v Bílovci, které se nachází barokním domě z druhé pol. 18. stol., nabízí rozmanitý muzejní zážitek. Zvláštností bíloveckého muzea je virtuální průvodce po expozicích, kterým je vrchnostenský písař, který zde žil a pracoval před více než 200 lety. Návštěvník může kromě audioprůvodce využít techniku v podobě dotykových obrazovek, které jsou v muzeu k dispozici a díky kterým se může dozvědět další informace vztahující se nejenom k expozici, ale také k historii města.

Muzeum má bohatou sbírku cechovních předmětů - cechovní truhlice, pokladnu a cechovní pohřební štítky z roku 1804. Průvodce na vybraných exponátech přiblíží kromě jiného i roli textilní výroby, která byla už od středověku pro město velmi významná. Nechybí ani zmínka o dominantě města - zámku a šlechtických rodech, které zámek a bílovecké panství v minulosti spravovaly.

Písař zájemce provede také svou kancelář, kde se dokonce zhmotní. Povypráví, co obnášela práce městského písaře a co ke své práci potřeboval. Zajímavostí v této místnosti jsou oceňované míry, jako je sáh kovový, kovový loket či dřevěná vojenská míra. Další expozice zavede návštěvníky do 19. století a to přímo do továrny Salcher, která vyráběla knoflíky z kamenáčových ořechů (surovina dovážená ze zámoří). Mathias Salcher, původní majitel, vyvážel knoflíky do celého světa. Salcherův výrobní program se začal postupně rozšiřovat nejen o produkci látkových a kovových knoflíků, ale rovněž o výrobu textilní galanterie, obuvnických doplňků, pistonů (speciálních ručních strojů) a lisů na zarážení nýtů a kroužků, drobného kovového sortimentu, per pro umělecké psaní i kuřáckých potřeb. Velice významným produktem Salcherovy továrny byla i lyžařská vázání, unikátní je zejména vázání Kandahár.

Další stálou expozicí muzea je **Kouzelné sklepení**, které si nesmí nechat ujít nejen děti, ale také dospělí. Je totiž plné skřítků Picmochů, kteří se do původně neobydleného sklepení bíloveckého muzea nastěhovali. Návštěvníkům přiblíží tradiční řemesla. Tatínek Barnabáš vyrábí ořechovici a také krásné knoflíky z kamenáčových ořechů. Maminka Madlenka zase maluje krásné obrázky. Jejich děti Kryšpínka, Hadriánek, parádnice Apolenka, Jozífek a nejmladší spící v kolébce Dorotka jim i přes občasné zlobení dělají radost.

Hlavou Tvořimírový rodiny je kovář Tvořimír. Ten nejenom vyrábí koníkům podkovy, ale také trhá dětem bolavé zoubky. Maminka Gerta je kořenářka a zná tajné bylinky, které tyto bolesti rychle napraví. Jejich synek Lojzík, to je pořádný větroplach, nejraději si hraje s prakem a tak občas způsobí pořádnou neplechtu. Dcerka Marjánka se zase ráda houpe na houpačce. A Barunka a Cecilka jsou velmi šikovné a mamince pomáhají se sbíráním bylin. Ve sklepě bydlí také mnich Jetřich a poustevník, kteří se pod pranýřem modlí za duše lidí, kteří byli podrobeni trestu. Domov zde našel také pastýř Metůdek. Právě ten se svými ovečkami spatřil okénko sklepení a všechny zde přivedl. Mlynář Jeroným zase na váze decimálce váží obilí a připravuje mouku na vynikající a vyhlášený picmoší chleba.

To a mnohem více se dozvíte při návštěvě muzea v Bílovci, které se nachází v blízkosti zámku v měšťanském barokním domě z poloviny 18. století, který dříve sloužil správě panství rodu Sedlnických.

Otevírací doba: Po až Pá 8:30-12:00 a 13:00-17:00
SO 9:00-12:00 a 13:00-17:00; NE 13:00-17:00
Vstupné: Senoři / ZTP / děti / studenti 30 Kč

Dvoustránka Krajské rady seniorů

Starostové měst preferují iniciativu a aktivitu svých seniorů

Pokračování ze str. 1.

Mnohde došlo ke shodě v názoru na vytvoření městské rady seniorů, avšak s podmínkou zájmu samotných seniorů.

Pracovní jednání se starostou Bruntálu Petrem Rysem a místostarostou pro sociální oblast Vladimírem Jedličkou se neslo v příjemné atmosféře...

Starostům byly m.j. představeny seniorské tiskoviny - celostátní Doba seniorů a „krajský“ čtvrtletník SeniorTip. V Havířově, Třinci, Bílovci a Ostravě o SeniorTipu již dobře vědí, s jeho redakcí spolupracují, a časopis finančně podporují. Přidají se i ostatní města?

Závěrem lze konstatovat, že navštívená města o svých seniorech většinou ví a pečují o ně. Další inspirací pro práci ve prospěch seniorů lze hledat prakticky u každého z nich. Snad tomu napomohou i informační kampaně, které KRS pořádá každoročně, letošní rok nevyjímaje...

Více snímků a informací najdete na www.ms-seniors.cz

Projekt BEZPEČNOST SENIORŮ

Pravdou je, že se jedná o předběžnou informaci, protože zatím nemáme finanční krytí projektu BEZPEČNOST SENIORŮ. Ještě ke dni uzávěrky 3. čísla SeniorTipu nemáme dohodnuto vše potřebné a stále hledáme partnery k jeho zabezpečení.

S Policií České republiky jsme předjednali termín na 17. října 2017. Projekt se uskuteční na jejich frýdecko-místecké základně, kde formou série přednášek a praktických ukázek budou podány nejnovější informace z prostředí a situací, které dnes seniory ohrožují nejvíce.

Podrobnosti k uvedené akci zatím není možné sdělit a informovat až ve 4. čísle SeniorTipu už bude pozdě. Každopádně vítáme vyjádření předběžného zájmu, abychom mohli dále jednat s partnery a též s vedením obcí, jejichž senioři vyjádří zájem bezpečnostního setkání seniorů se zúčastnit. Svůj předběžný zájem oznamte zprávou do E-schránky: activity-krs@ms-seniors.cz pod předmětem zprávy „Bezpečnost seniorů“.

Všechny další nové informace budou zveřejňovány na webových stránkách krajské rady:

www.ms-seniors.cz

Vážení senioři moravskoslezského kraje,

dnes vás chci oslovit a naladit do dalšího období roku optimisticky a radostně! Především bych se chtěl omluvit za zrušení 5. krajských sportovních her seniorů v Ostravě. Z těchto her se původně mělo vytvořit z vítězů jednotlivých disciplín družstvo, které nás pak mělo reprezentovat na Mezinárodních sportovních hrách seniorů v Plzni. Protože krajské sportovní hry se nekonal, pro účast na mezinárodních hrách jsme vybrali družstvo z úspěšných reprezentantů kraje v roce 2016.

Na letošních mezinárodních hrách jsme dosáhli historicky nejlepšího umístění družstva. Družstvo ve složení: vedoucí Pavel Gluc, členové družstva - Milan Fabián, Miroslav Fober, Karel Moškoř, Ivan Štefek, Radim Andree, Petr Hořínek, Vlastimila Chlupatá a Ladislava Jemelková se umístilo na 4. místě z celkových 20 družstev. Náš reprezentant Karel Moškoř získal dvě zlaté medaile z 9 disciplín, které musel každý člen družstva absolvovat, a celkově byl vyhlášen jako nejlepší muž her ve věkové kategorii do 70 let, stříbrnou medaili získal Miroslav Fober. Celé družstvo vzorně reprezentovalo náš kraj, jeho účast a sportovní vybavení finančně podpořil částkou 30 000 Kč náš hlavní partner - Moravskoslezský kraj. Představitelům kraje za podporu děkujeme a samozřejmě nechceme usnout na vavřínech a již dnes plánujeme řádnou přípravu sportovců - seniorů kraje - v roce 2018 s cílem zaútočit na dalších sportovních hrách RS ČR družstvem kraje na medailové umístění.

Před krajskou radou seniorů jsou další významné úkoly. Především chceme důstojně oslavit 1. října Mezinárodní den seniorů, který nebudeme podle původního plánu oslavovat v Ostravě, ale v menším rozsahu v obci Hlavnice. Chci poděkovat starostovi obce a seniorům obce za přístup k této oslavě a vytvoření důstojných podmínek pro krajskou oslavu. Chci vyzvat všechny organizace seniorů kraje k oslavě tohoto svátku s orgány samosprávy ve svých městech a obcích. Připomeňme si důležitost kvalitního a bezstarostného prožití našeho stáří a udělejme vše proto, aby tyto dny byly zajímavé, radostné, aby jsme se bavili navzájem a měli co nejméně problémů se zdravím!

Krajská rada seniorů bude připravovat i předvolební kulatý stůl k seniorské problematice, na který budou pozváni představitelé politických stran a hnutí, u nichž bude podle odborných průzkumů předpoklad zvolení do nového Parlamentu ČR. Předvolební kulatý stůl proběhne 2. října 2017 ve 14 hod. v budově Krajského úřadu v Ostravě.

Krajská rada seniorů je v současné době před tvorbou plánu činnosti na rok 2018. Jak bude plán vypadat, jaké celokrajské akce uspořádáme v oblasti volnočasových aktivit seniorů, se bude odvíjet samozřejmě od možností získání dotací od našeho kraje.

Ing. Pavel Gluc, předseda KRS MSK

Také letos, 1. října, KRS uspořádá setkání zástupců seniorských organizací u příležitosti Mezinárodního dne seniorů. Letos poprvé bez finanční podpory kraje, a právě proto skromněji. Nelze přistavit autobusy ke svezení delegací klubů, jako v minulých letech. Díky vstřícnosti klubu důchodců a vedení obce Hlavnice se ale zájemci budou moci opět setkat. Kapacita sálu je omezena a autobusy ke svozu nebudou. Máte-li i přesto zájem zúčastnit se tradičního setkání, dejte vědět do E-mailové schránky: krajska.rada@ms-seniors.cz pod předmětem „MDS“. Zájemcům podáme upřesňující informace.

Moravskoslezského kraje

Slovensko i v roce 2018

Krajská rada seniorů MSK již třetím rokem zorganizovala pobytový zájezd do Vysokých Tater a do Piešťan. I letos odjela bezmála třicítka seniorů do známého prostředí hotelu Morava v Tatranské Lomnici, který si pamatujeme z filmu "Anděl na horách" s J. Marvanem v hlavní roli. Na program byly opět výlety např. na Štrbské Pleso, do Starého Smokovce s výjezdem pozemní lanovkou na Hrebienok i lanovkou na Skalnaté Pleso.

Pobyt seniory nadchl a věří, že se opět v příštím roce zopakuje. V podtatranském hotelu je opět pro příští rok zarezervován termín od 9. do 16. června 2018. Některé účastníky pobytu jsme oslovili a položili jim pár otázek. Jak byli spokojeni se dočtete v jejich komentářích.

1. Proč jste si vybrali právě tuto rekreaci?
2. Jak jste se na pobytu cítili?
3. Co byste vzkázali dalším seniorům?

V Tatrách jsme nebyli několik let. Na doporučení paní Musilové a dalších členů krnovského turistického oddílu jsme si vybrali rekreaci v hotelu Morava v Tatranské Lomnici.

Organizace celého pobytu pod vedením Mgr. Návrátové byla skvělá a přispěla k tomu, že jsme byli velmi spokojeni. Ocenit je potřeba také celý personál hotelu a samozřejmě chutnou stravu.

Pobyt rozhodně doporučujeme. My sami bychom si rádi pobyt v krásném prostředí Tater příští rok opět zopakovali.

(turisté z Krnova)

Měla jsem dobré reference od účastníků v minulém roce. Vysoké Tatry jsou mou celoživotní láskou. Vítala jsem i společnost seniorů blízkých zálibami a s podobnými zdravotními problémy.

Cítila jsem se báječně po celou dobu pobytu. Program, organizace, připravenost paní vedoucí byla vynikající. Pohodu znásobovalo teplé počasí, dobré ubytování a skvělé jídlo. Úsměvy a ochota personálu přidávaly dobrou náladu. Hotel má romantickou polohu s výhledem na tatranské vrcholy. Večerní programy byly dramaturgicky dobře volené.

Doporučuji pobyt všem, kteří mají vztah k přírodě, turistice a pohodovému pobytu se stejně naladěnými lidmi. Odjíždím zotavena na těle i na duši a ráda se tam opět vrátím. Můj dík patří všem... (Ph.Dr. Marie Kaštovská, obyvatelka Komunitního domu, Slezská Ostrava)

Když jsme se dozvěděli, že je připravován pobyt ve Vysokých Tatrách neváhali jsme ani vteřinu a hned se přihlásili. Kdo z turistů by nevyužil bezvadnou lokalitu - Tatranskou Lomnici. Skvělé výchozí místo pro horské túry. Také jsme to náležitě každý den využívali. Výhodou pro seniory je také bezplatná vlaková doprava pro seniory na Slovensku. Elektrika, která nás denně vozila na výlety je také bezplatná. Samozřejmě je potřeba si vyřídit pro tuto přepravu legitimaci.

I po létech nás fascinovala krása Vysokých Tater, čas byl milosrdný a jejich nádherný vzhled setrval. Roky jim neubraly na kráse. Zvládali jsme, dle svých možností, menší i náročné výstupy (např. Teryho chata), nad našimi výkony se podívovali a vyslovovali svůj obdiv mladí lidé. Hory jsme si užili a je potřeba pochválit úpravu všech turistických chodníků, vybavenost a super servis na všech tatranských chatách. Pobyt byl obohacen návštěvou termálních lázní Vrbov, kde jsme si hezky prohráli své tělo.

V seniorském věku je pěkné si připomenout, prověřit si své síly při výstupech a odnést si dojmy z vrcholů a dolin do svého každodenního života. Návraty do Tater jsou i pro nás seniory velmi lákavé, i když opakované, jsou vždy nové a opět se nám vrývají do paměti i do srdce. Kdo miluje pohyb, chce se nadýchat dobrého vzduchu, anebo si chce jen zavzpomínat má k tomu ideální příležitost.

(turisté VOKD Ostrava)

Seniorky z organizace školských odborů vše shrnuly do pěkné básničky:

**Retro hotel Morava
přivítal nás zase,
počasí nám opět přálo,
Tatry čněly ve své kráse.**

**Všechna plesa zkontrolují,
je-li voda průzračná,
pozorují hbité pstruhy,
nálada je výtečná.**

**Za ranního kuropění
po vydatné snídani
senioři vyrazili
zdolat všechny vrcholy.**

**Nohy večer trochu bolí,
ale to však nevádí,
zítra jednou do Vrbova,
tam se všichni uzdraví.**

**Někdo jede na Lomničák,
jiný stíhá zubačku,
z Hrebienku pak rozejdou se,
se svačinkou v ruksáčku.**

**Všechno klaplo na jedničku,
díky naší Maruše,
za rok se tu opět sejdem,
těšíme se velice.**

(Hana Kubánková, OROS)

Za KRS MSK si s účastníky pobytu povídala
Ludmila Holubová, Fotogalerie na str. 20

Do Piešťan a širokého okolí se také podíváme v září 2018 (přesný termín je zatím v jednání).

Zájemcům o rekreaci na vyžádání zašleme veškeré známé informace. Ty taktéž zveřejníme na webových stránkách KRS :www.ms-seniors.cz Informace žádejte na E-mailu:rekreace@ms-seniors.cz

KRAJSKÁ RADA SENIORŮ MSK
www.ms-seniors.cz

Sídlo: U Tiskárny 1, 702 00 Ostrava
tel: 721 515 012 E-mail: info-krs@ms-seniors.cz

Domov Helios v Havířově se právem pyšní oceněnou uživatelkou

"I stáří dovede potěšit aneb výstava výrobků seniorů" takto byla nazvaná společná výstava výrobků seniorů z Karviné a Havířova, která proběhla ve dnech 8. - 16. 6. 2017 v předšálí Slezské univerzity v Karviné. I výrobky našich uživatelek bojovaly o ocenění. Slavnostního zahájení se za středisko Helios zúčastnila paní Vondrusová, kterou jsem doprovázela, jelikož celá akce předpokládala náročnost na chůzi. Náš domov reprezentovala a své role se ujala na výbornou. Nebála se slovy prezentovat výrobky a jejich tvůrce a o paní Balounové Marii, která na výstavě získala hned dvě ocenění, velmi krásně pohovořila.

Pyšníme se tedy tím, že naše uživatelka paní Marie Balounová získala ocenění za **Nejlepší výrobek**, o kterém rozhodovalo anonymně 9 porotců, a také za **Nejstaršího vystavovatele**, což v jejím krásném věku 97let je třeba ocenit. Porota neměla lehký úkol, rozhodovala o nejlepším výrobku z celkem 240 vystavovaných výrobků!!!

Dovolte představit paní Marii Balounovou:

Do střediska Helios nastoupila v dubnu 2009, přesně ve stejný den jako paní Amálie. Tyto dvě ženy se spolu seznámily hned druhý den v jídelně a staly se kamarádkami. V květnu 2009 nastoupila do vedlejšího pokoje paní Ludmila, se kterou si byly také blízké. Společně všechny tři začaly chodit na procházky, do knihovny a ven do okolí střediska a od června i do dílen v domově. Tady paní Marie začala nejprve s kresbou, tvořením obrázků z krepových kuliček, kdy z tohoto materiálu vytvořila mimo jiné velký zimní obraz na motivy Josefa Lady, z novinových ruliček pletly i růže. Na podzim začala pracovat s keramikou, vyráběla košíčky a talíře z kuliček, kachle z obtížených větviček a květin, vytvořila keramickou krávu, kterou má dodnes její vnuk. Později začala malovat na vitráže a hedvábné šály, které ji tolik proslavily až za hranice města Havířova. Právě její hedvábná šála byla oceněna jako nejlepší výrobek.

Byla mezi prvními nejen v dílnách, ale i na pečení v Hobby kuchyňce, kde bylo vyzkoušeno mnoho jejich zaručených receptů, které skvěle chutnaly, a to nejen uživatelům. Byla i mezi prvními výletníky domova, navštívila v Ostravě Radnici, Miniuni, Zoo Ostrava a na podzim i pivovar v

Nošovicích. Velmi ráda vzpomíná i na pětidenní pobyt v Hotelu Duo na Horní Bečvě.

Na mou otázku „Proč chodí do dílen“ odpověděla stručně a jasně: „Protože mne baví pracovat“. Ve volných chvílích, pokud již netvoří žádné ruční práce, ráda luští osmisměrky, čte a pečuje o květiny. V tuto dobu její první ranní kroky vedou právě k nim na terasu.

Maruška, jak jí všichni říkáme, si za svou píli a radost z práce, kterou v domově dělá, získala mnoho pochval a obdivu nás zaměstnanců, spolubydlících a návštěvníků. Předvádí své umění nejen na Veletrhu sociálních služeb v Havířově, její hedvábné šály nikdy nechybí ani na Mezinárodní výstavě prací zájmových dílen zařízení sociálních služeb a spolupracujících subjektů v Centru sociálních služeb Český Těšín, a nyní byla i oceněna na již zmiňované výstavě. Sama byla ze získaných ocenění velmi překvapena, ale hlavně potěšena a slíbila, že dokud bude moci malovat, tak malovat bude.

Mimo tyto výtvarné techniky, které jsou zde vyjmenované, je stále aktivní i ve sportovních soutěžích, hraje bocciu, kuželky, ale i bingo. Slova do soutěže „Jméno, město,...“ chrlí jedno za druhým. Myslím, že patří mezi ty uživatele, kteří se nemračí, vyslechnou a s láskou pomohou. Mezi ty uživatele, kteří nás toho svými zkušenostmi ze života mají ještě co naučit.

Určitě nevyjádřím jen sama za sebe, když napíšu: „Paní Maruško, jsme rádi, že Vás tady máme. Na závěr Vám už jen popřeji hlavně zdraví, žádné bolesti a jen radosti ze života.“

Silvie Švecová,
ergoterapeut střediska Helios Domova seniorů Havířov, p. o.

Centrum plné výhod pro seniory

Patříte k dříve narozeným? Pak jsou následující informace určeny právě vám. Měli byste přece mít přehled o tom, jak si můžete usnadnit a zpříjemnit každodenní život...

Dobrou zprávou je, že se sociálními službami, které obvod **Moravská Ostrava a Přívoz** poskytuje, je spokojena drtivá většina uživatelů. Neustále roste zájem také o odlehčovací službu, jejímž posláním je podpora rodinám, které se v domácím prostředí starají o svého blízkého, a na určitý čas potřebují v celodenní péči vystřídat. „Vážíme si soudržnosti rodin a toho, že pečují o své členy. Snažíme se jim v tom pomáhat nejrůznějšími způsoby. Tato pobytová služba, která je zajišťována v Domě s pečovatelskou službou v ulici Gajdošově 39, je jedním z nich,“ říká **Petra Bernfeldová**, starostka tohoto městského obvodu, a dodává, že rodinám ulehčuje jejich péči o seniory i perfektně fungující pečovatelská služba, jež pomáhá dříve narozeným žijícím ve vlastních bytech. O této službě detailněji informovalo červnové vydání zpravodaje obvodu.

Zatímco dříve chtěli lidé pomoci s péčí o svého blízkého zejména v období dovolených, postupem času si uvědomili nesporné výhody odlehčovací služby a nyní ji využívají stále častěji. „Máme k dispozici deset lůžek a průměrně je obsazeno více než sedm z nich. Stává se, že v některých termínech je plně obsazeno všech deset míst, proto je výhodnější rezervovat si službu dopředu. Ale i když máme obsazeno, snažíme se nabídnout odlehčovací službu poskytovanou jinými obvody, jimž tuto vstřícnost v případě potřeby oplácíme, nebo navrhneme jiné poskytovatele,“ vysvětluje vedoucí odboru sociálních věcí **Dagmar Bradová** a dodává, že pobytová odlehčovací služba je poskytována klientům od 27 let. „Nejde tedy jen o seniory, ale je pravda, že ti se u nás na dobu přechodnou ocitají nejčastěji. Naše pečovatelky, které jsou tu k dispozici 24 hodin denně, se starají také o i imobilní klienty. Na to jsme vybaveni i technicky,“ pokračuje Dagmar Bradová s tím, že péče během pobytu je komplexní, od zajištění celodenní stravy až po pomoc při osobní hygieně nebo donášku léků z lékárny. Více informací získáte na webu měst. obvodu: <https://moap.ostrava.cz/cs/obcan/socialni-sluzby/vyrocní-zpravy>.

Česká přísloví

Kdo by neznal krásná česká přísloví, která nám zanechali naši předkové, a která nás provázejí od školky. Je jich nespočet a jedno je lepší než druhé. V tomto článku si chci na tuto starou lidovou tvořivost tak trochu s nadhledem „posvětit“. Prověřování věrohodnosti českých přísloví začneme známým „Pravda vítězí“, které už Jan Masaryk doplnil velmi výstižně „ale dá to fušku“! Zde mi to nedá a zmíním i novější Havlovu inovaci „Pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí“. Vzpomínáte, jak nám toto heslo před lety zahodilo? Dnes už je slycháváme většinou s výsměšným či dokonce pejorativním přízvukem a téměř se zdá, že je to stejně nemorální a nechutné, jako mluvit o provaze v domě oběšenec! Ale na morálku a politiku ještě dojde.

Připomeňme několik přísloví, která je třeba tak nějak doplnit. „Ranní ptáče dál doskáče“, ale navíc také „více sežere a dřív chčipne“! Nebo dále „Ryba smrdí od hlavy“, ale - „u člověka je tomu naopak“. „Na každého někdy dojde“ - „ale někdy to trvá tak dlouho, že se toho jeden nedožije“! Rčení - „Kdo se směje naposled, ten se směje nejlépe“ je třeba také doplnit o - „ale také bohužel většinou už jen krátce“!

Podívejme se i na známá rčení o lásce: „Láska kvete v každém věku“, „ale rychleji odkvétá v mládí“, nebo „Láska prochází žaludkem“, „ale důležité jsou i jiné orgány“!

Velmi nedokonalých a často velmi zavádějících je bohužel značná část našich jinak krásných přísloví. Třeba „Peníze kazí lidi“, zde ani nevíme, kterým směrem tato věta platí. Nebo „Za blbost se platí“, což je velké zjednodušení a je to naprosto zavádějící, protože všichni víme, že se přece platí za všechno! A naši milí předkové na tom bohužel nebyli zřejmě nejlépe ani s matematikou. Jinak by nemohli propagovat rčení, že je „Čistota půl zdraví“, a také „Veselá mysl půl zdraví“. Kdyby to platilo, stačilo by mýdlo a baviči, a rázem bychom měli po starostech o své zdraví a nemusela se konat reforma zdravotnictví. Nebo: jak je možné, že tvrdili „Nula zůstane nulou na každém místě“! Je přece nebetyčný rozdíl na kterém postu v čísle ta nula stojí a zkuste mít na účtu za jedničkou tři nuly, anebo nul šest, a jistě poznáte ten rozdíl.

Abych ale jen nehaněl, musím naše předky i pochválit. Stále jistě platí, že „Žádný strom neroste do nebe“, dále „Za dobrotu na zebrotu“, „Zloděj volá - chytte zloděje“, což je u nás nyní velmi aktuální. Jen nepatrné potíže mám se rčením „Čas jsou peníze“, a kupodivu zejména u našich politiků platí, že „Mluví, co mu slina na jazyk přinese“, jako by ani věta nebyla pronesená myšlenka, vznikající v mozku.

Podivuji se kolik moudrostí naši předkové do pořekadel a rčení vložili. To mne vyburcovalo k další snaze, podívat se této lidové tvořivosti na zoubek, takže musím pokračovat. „Ráno moudřejší večera“ může být pouze v případě, že se nejedná o kalné ráno opilecovo, „Protivy se přitahují“ nejen ve fyzice, ale dle činnosti našich současných potentátů se zdá, že i v politice! Prísloví, která padnou našim politikům jako něco na hrnec, a kterými by se měli řídit, ale neřídí, je celá řada. Měli by vědět, že „Každý chvilku tahá pilku“, „Kdo s čím zachází, tím také schází“, a zejména, že „Komu není šůry dáno, v apatyce nekoupí“! Naši politici by také měli hledat „pravdu nejen ve víně“, ale i mezi lidmi, měli by si častěji „sypat popel na hlavu“ a méně používat rčení „Ruka ruku myje“! Dále zajímavé přísloví „Kdo rychle dává, dvakrát dává“. Zde je jasné, že značná část našich občanů by jistě dala přednost rozdávání pomalejšímu, ale zato častějšímu, nejlépe dennodennímu. O „Máslo na hlavě“ ví u nás snad každý, zejména pak o tom na hlavě druhých.

Příslovím „Nemaluj čerta na zeď“ by se měli řídit, ale opět bohužel neřídí, četní sprejeři. Naopak velmi se v našich krajích uchytilo heslo „Nic netrvá věčně, ani láska k jedné slečně“, a to zejména ta část o slečně, která se rozšířila i o manželky. Podstatně se také rozšířil okruh působení rčení „Bez peněz do hospody nelez“, a také, „Líná huba - holé neštěstí“. „Z bláta do louže“ a „Z deště pod okap“ se dostal jistě každý, ale naopak kde kdo z nás má výhrady k „Lehce nabyt - lehce pozbyl“, protože často platí pouze ta jeho druhá část. U rčení „Komu se nelení, tomu se zelení“ si dovoluji zaveršovat a dodat, že z toho se raduji zejména jeleni.

Dávno zřejmě neplatí, že „Slovo dělá muže“, ale dle mého názoru se bohužel stále více prosazuje, že „Šaty dělají člověka“, přestože je tomu právě naopak. Člověk přece dělá šaty a žádné sebedražší šaty z lotra pořádného a poctivého člověka neudělají! Leckdo, zejména milenci, budou mít jistě výhrady k tomu, že „V nejlepším je třeba přestat“, i když většinou přijmou, že „Opatrnost je matka (nejen) moudrosti“. Bez uvozovek pak mohu uvést, že chytrost sice nejsou žádné čáry a ve dvou se to lépe táhne, ale boží mlýny bohužel melou stále pomaleji a dokonce i nejlépe!

Štěpy už dávno nepřinášejí štěstí a práce kvapná už není málo platná, ale často se cení téměř více, než práce pořádná. Také lžím se stále více prodlužují nohy a kam to vede, to vidíme všude kolem. Břehy nyní mele spíše voda divoká než tichá a opět bohužel se udržuje platnost rčení „Vyráží klín klínem“. Zde musíme být vděční, že se naštěstí nejedná o klíny ženské...

Velké oči nemá už jen strach, ale doslova kdekdo a leckde, a hole na bití psa se stávají nedostatkovým zbožím. Také panenky sedávající v koutě už dávno nejsou v módě a marně bychom je hledali ve dne i s lucernou. Takto bych mohl negativně pokračovat do aleluja, ale měl bych samozřejmě zakončit probírkou našich krásných lidových pořekadel pozitivně, i když to dá asi pořádnou práci!

Takže nakonec snůška toho nejpozitivnějšího, co jsem v našich lidových pořekadlech objevil. Protože odvážnému štěstí přece jen někdy přeje, měly by dobré hospodyňky pořádně trénovat, aby hravě pro pírkou plot přeskočily. Vezměme rozum do hrsti, opravdu bychom neměli stahovat kalhoty, když brod je ještě daleko, a když je teď už mnohem více mostů. Dále bychom měli věřit, že dobrá rada stále platí nad zlato, a že v nouzi poznáš přítele.

Uznávejme, že „Chybovatí je lidské“ a „Chybami se člověk učí“, ale nevymlouvejme se na to! Nekopejme jámy, abychom do nich sami nespadli, vezme, že „Není na světě člověk ten, aby se zalíbil lidem všem“ a moudřejší nechť ustupují, ale od jen „odcamcat“ - „pocamcat“! Zcela určitě se učme nejen v mládí, ale neustále, abychom to na stará kolena našli a zcela určitě se řídme rčením: „Nečiň druhému co nemáš rád sám“! Zde je ale opravdu třeba v nejlepším přestat, a tak mi dovoluji zakončit jedním velmi známým a jedním téměř neznámým příslovím: „Pýcha předchází pád“ a „Ozdobuj se vědomostmi a ne oblečením“!

Procházka nejen pro vyznavače geocachingu

Malá skupinka členů MO SDČR Ostrava zabývající se geocachingem založila novou sérii kešek, která zve nejen příznivce geocachingu k procházce po hrázích rybníků.

Trasa se zobrazením umístění jednotlivých keší

Umístění série keší se nachází v Chráněné krajinné oblasti Poodří a je důkazem toho, že i v blízkosti Ostravy můžete nalézt vzácné chráněné rostliny, živočichy a památné stromy. Konkrétní místo je v blízkosti soustavy rybníků u Studénky. Území je významné z botanického, zoologického i krajinářského hlediska. Bohaté jsou především populace obojživelníků, vodních ptáků i některých bezobratlých živočichů. Unikátní je např. bohatá populace drobného korýše žábbronožky sněžní. Převládají rostliny mokřadních a vlhkých stanovišť, zejména společenstva rostlin stojatých vod.

Cílem umístění série keší je projít se kolem rybníků a cestou pozorovat vodní ptactvo, zejména labutě, kachny, volavky, obojživelníky i chráněné rostliny. Trasa vede kolem rybníků Malý Okluk, Velký Bědný rybník, Malý Bědný rybník, Podlážka a Horní rybník. První zastávka je ještě před hrází, v blízkosti rybníku Malý Okluk, který je součástí přírodní rezervace Bažantula. Při zakládání keší jsme právě u tohoto rybníku viděli velké množství labutí i s malými, ještě šedivými ptáčaty. Cestou po hrází jsme pozorovali kachnu s mláděty, jak přecházejí z jednoho rybníku do druhého. Využily při tom každou kaluž a kachna při zjištění naší přítomnosti poodlétna. Malá káčata to ještě neuměla. Potkali jsme i děti na kolech, které si spolu s paní učitelkou užívaly pobyt v přírodě. Trasa keší končí u Horního rybníku, v místě Mokřadu. Také zajímavé místo. Je tam umístěna ptačí budka, ve které je poslední bonusová keš. Tu mohou kačeři odlovit až po vylustění souřadnic. Procházka je dlouhá asi 5 km a doporučujeme všem zájemcům o turistiku.

Daniela Prošková, MO SDČR

Aktivní senioři Bruntálu v retro táboře

Stejně jako vloni jsme se ke konci června vydali na retro pionýrský tábor do kempu Kajlovec. Náplň tábora byla jasná. Pobavit se a poznat se vzájemně v jiném prostředí.

Mimo klasického nástupu, rozvíček a pravidelné stravy jsme měli stále co na práci. Podnikali jsme procházky do lesa v okolí a nosili jsme si dříví k přípravě bramborového guláše. Loupaní cibule, krájení brambor, špekáčky a vaření guláše probíhalo v pohodě, proto byl tak výborný. U hraní karet „autobus“ jsme se nasmáli alespoň na 20 let dopředu. Noční hra po stopách Yetiho dopadla dobře, nikdo se neztratil, poklad byl nalezen a sněden. Další den večer vypukl maškarní rej. Naše mozkové závity jsme si provětrali připravenými kvízy a hádankami a hráli jsme i televizní hru Co na to Češi. A kdo vyhrál? Čiperky nebo Čulibrci? Všichni. Vždyť šlo o to, abychom se pobavili a neseseděli jen tak doma.

Na zpáteční cestě domů jsme trochu zakufrovali při hledání cesty na zámek Raduň, ale dojeli jsme. Po prohlídce zámku, oranžerie a sýpky jsme si v restauraci společně vypili kávičko, někteří pivo, další mlsali zmrzlinu a jeli jsme domů do Bruntálu. Už se těšíme na další tábor, možná do jiného místa...

Bc. Marta Rozprýmová, Aktivní senioři Bruntálu, z.s.

"Senioři seniorům" v Domově Pohoda

Několik členů spolku Aktivní senioři, z.s. se zapojilo i do pomocné činnosti "senior seniorům" v Domově Pohoda v Bruntále. Chodí pravidelně podávat nemohoucím uživatelům domova stravu v době oběda, večere i snídaně a ulehčují personálu čas na jiné práce.

Růžena Urbanová, také seniorka, se zájemci 1x za čtrnáct dní kreslí a maluje. Jedná se o relaxační činnost osob vysokého věku mezi 80 - 90ti lety. Babičky si to užívají.

Aktivní senioři Bruntálu, z.s.

Výstava k výročí Ostravy překvapila

V letošním roce si Ostravané různými způsoby připomínají významné výročí svého města, tj. první písemnou zmínku o jeho existenci. Došlo k ní právě před 750 lety. Jak na tento fakt výrazněji upozornit, přemýšleli také ve výboru Svazu důchodců ČR v Ostravě. Nakonec mohla předsedkyně Anna Pinterová všem členům třinácti zájmových organizací oznámit, že bude zorganizována výstava rukodělných výrobků, které vzešly z jejich domácích "dílén". Takovou akci Městská organizace Svazu důchodců ČR ještě nikdy neorganizovala, takže do poslední chvíle nebylo známo, jak dopadne, bude-li dosti vystavovatelů pěkných exponátů.

Už 19. června 2017, když se výrobky shromažďovaly v sekretariátu (v budově na ulici Marie Majerové v Ostravě - Porubě), z organizátorů spadly rozpaky. V následujícím dni byly všechny pozoruhodné předměty (např. košíky pletené z pedigu i z papíru, háčkované či vyšíváné dečky, ozdobná přáníčka, hračky, podložky, vázičky, vánoční či velikonoční ozdoby a další) představeny veřejnosti na avizované výstavě. Spokojené Anně Pinterové jsem mohla položit několik otázek.

Kolik vystavovatelů se na výstavě podílelo? Zúčastnili se zástupci všech zájmových organizací MO SD ČR?

"Tuto, pro nás novou aktivitu jsme nazvali Den otevřených dveří městské organizace Svazu důchodců u příležitosti 750. výročí města Ostravy. Naším cílem bylo ukázat těm, kteří přijdou na prohlídku, co vše se skrývá v členkách, ale i členech naší organizace. I my, organizátoři jsme byli velmi mile překvapeni zájmem tvůrců nejrůznějších předmětů a také tím, jak využívají k jejich výrobě nejrůznější materiál, od papíru, bavlnek, plátna, skla, drátků až po dřevo a další. Z našich třinácti zájmových organizací se na výstavě podílelo deset, celkem bylo dvacet sedm vystavovatelů. Z toho je možné usuzovat, že zájem o prezentaci byl velký."

Bude asi těžké hodnotit, které výrobky se nejvíce povedly a od koho?

"Všechny vystavované výtvořky byly originální, krásné, milé. Líbily se a získaly obdiv asi 160 návštěvníků. Každý z nás obdivuje různé materiály, tvary, jinou nápaditost, upotřebením, má také jiné estetické hodnoty. Osobně dávám vždy nejvyšší

hodnocení miniaturnímu zpracování nápadu, ale zase v případě ukázek výrobků ze dřeva jsem musela na svoji preferenci zapomenout."

Kolik výrobků se sešlo na výstavních stolech?

"Bylo to asi 280 výtvořů. Pro nedostatek výstavního místa nebylo ani možno ukázat všechno dodané, s čímž museli vystavovatelé počítat a byli na to upozorněni."

Byla tato výstava začátkem nové tradice v MO SD ČR, nebo jenom ojedinělou akcí?

"Tuto výstavu považuji za velmi důležitou prezentaci umu našich členů. Vzhledem k náročnosti její organizace a krásným výrobkům chceme, aby případná příští akce tohoto druhu byla veřejnosti přístupná delší dobu než jeden den. Zatím uvažujeme o možnostech v rámci naší spolupráce s Knihovnou města Ostravy. Možná příští rok přinese další jedinečné překvapení."

Text a foto: Eva Kotarbová

Malá ukázka vystavených prací, které nepostrádaly nápaditost.

MEZIGENERAČNÍ DIALOG

Mezigenerační vztahy jsou v současnosti vnímány jako nepříteli harmonické. Od sociologů a psychologů slyšíme o vzájemném nepochopení a zejména o neschopnosti vcítit se do potřeb a problémů druhých. O tom, jaké vztahy panují mezi prarodiči, rodiči a vnoučaty v jednotlivých rodinách rozhoduje celková atmosféra i historie těchto rodin.

Vztahy mohou být ovlivněny věkem, životními zkušenostmi rodičů, dětí, vnoučat - jejich odlišnou rolí v rodině, kulturními vzory a stereotypy. Stejně tak je ale vztah závislý na osobních vlastnostech a přístupech lidí. Jsou dány mnoha faktory, které stojí za pozornost. Jejich pozitivní vývoj ovlivňuje výchovu a formování osobních vlastností a znalostí nejmladší generace.

V rámci ročníků ankety Senior roku vyhlásilo město Ostrava také literární soutěž pro žáky 5.-9. ročníků Základních škol - např.

na téma „**Jak vnímám svou babičku, svého dědečka**“? Do soutěže bylo zasláno množství slohových prací, z nichž vám některé v tomto vzpomínání přiblížíme.

* * *

Lidé se mění, vzpomínky zůstávají...

Většina lidí ráda vzpomíná na společné chvíle strávené s prarodiči, na jejich známé usměvavé tváře. Moje nejhezčí vzpomínky se týkají toho, když mě vyzvedávala babička z Mateřské školky ve Vratimově.

Každý den jsem se těšila až po mě babička do školky přijde. Babička se jmenuje Marta. Je menší postavy a má krátké kudrnaté vlasy. Je to velmi veselý člověk. Jakmile jsme opustily budovu školky, šly jsme se projít k Domu dětí a mládeže Vratimov. Někdy jsme šly navštívit jednu starou známou, ta měla vždycky plno sladkostí a malého vzteklého psa. Potom jsme zamířily k řece Ostravici. U řeky mě babička učila házet žabky, stejně jsem se to nikdy pořádně nenaučila. Babi se tomu jenom smála a já jsem trucovala. Pozorovaly jsme kachny plující po klidné hladině vody a házely jim chleba. Procházely jsme se ke starému splavu, kde jsme v létě pletly věnečky z pampelišek, které jsme potom házely do řeky a sledovaly jsme, jak je unáší proud vody.

Když jsme se vracely k babiččinu domu, většinou jsme potkaly sousedovu mourovatou kočku, ale ta pokaždé utekla. V teple domova mi babička Marta udělala horké kakao, dělaly jsme, jako že je to káva, a pak jsme se spolu dívaly na televizi. Potom jsme celé odpoledne hrály pexeso, Člověče, nezlob se nebo skládaly jsme ze stavebnice. Pokud byl pátek, jeli jsme i s dědou na víkend na chatu. Zapálili jsme oheň v krbu a opékali párky. Večer přijeli maminka s tatínkem i s mým bratrem Lukášem na víkend.

Jednou nás měl děda vyzvednout na nádraží, ale nebyl tam, tak jsme se vydali na chatu pěšky. Pršelo. Když jsme k chatě dorazili bylo všude zamčeno. Čekali jsme hodinu, ale děda nepřišel. Můj starší bratr Radim vylezl na balkón, rozbil okno a otevřel dveře zevnitř. Děda se potom vrátil, že nás čekal, ale v jiný čas. Takže jsme se museli minout...

Pokud bylo pondělí, šly jsme s babičkou do cukrárny, kde jsem si dala pokaždé ovocný košíček a babička šlehačkovou trubičku s kávou. Potom mě tam přišla vyzvednout maminka, která si dala většinou ovocné řezy.

Někdy jsem u babičky přespávala, když jsem byla nemocná. Po večerníčku mě uložila ke spánku, zabalila mě do deky, takže se ke mně nikdy nedostala ani ta nejhorší noční můra. Babička mi před spaním vyprávěla pohádky, ale i o tom, jaké to bylo, když byla malá. Třeba, když jí bylo asi 11 let, tak rekonstruovali dům a dělali nové potrubí. V zemi před jejich domem byla díra, ona do ní spadla a nemohla vylézt ven. V té díře strávila hodinu.

Dnes už jsem starší a bohužel nepotřebuji vyzvedávat ze školky. S babičkou se vidáme skoro každý víkend na chatě, kde jí pomáhám na zahradě. Chodím ji navštěvovat i domů. Vždy je ráda, když mě vidí. Přesto moje nejkrásnější zážitky s babičkou, na které nikdy nezapomenu, jsou již dávno za námi. Jsem jí vděčná za krásné dětství, plné krásných zážitků. Je to ta nejlepší babička na světě, které se vždy mohu se vším svěřit a ona mi s úsměvem na tváři poradí, co mám dělat a co dělat nemám.

Vendula Hlivová, ZŠ Vratimov, Masarykovo náměstí

Můj nezapomenutelný den a babičkou a dědou

Na konci července nebo na začátku srpna, už si to přesně nepamatuji a už ani nevím který rok to bylo, jsem prožil zajímavý den. Teď jsem si vzpomněl, že jsem měl asi osm let.

Ráno po probuzení a snídani jsme se dohodli, že se pojedeme podívat do lesa, jestli už náhodou nerostou houby. Vzali jsme si gumáky, košíky a hlavně mou velkou kudlu (ve skutečnosti to byla malinká rybička, která mi v té době připadala jako velký zálesácký nůž). Babička samozřejmě nezapomněla na pořádnou svačinu. Cesta proběhla rychle, protože jsem ji skoro celou prospal. Po příjezdu k lesu jsem byl vzbuzen a bylo mi řečeno, že za pět minut jdeme, tak ať se převleču do gumáků, vezmu si košík a nůž.

Vyrazili jsme do lesa a babička najednou prohlásila, že chce chodit po lese sama. Zůstali jsme s dědou sami a šli jsme taky, ale babičku jsme stále viděli, tak jsme pochodovali a vyprávěli si, až jsme ani nezpozorovali, že jsme zašli za kopec.

Asi tak po hodině chození mě začaly bolet nohy a dostal jsem hlad. Tak jsme se rozhodli, že půjdeme hledat babičku. Hledáme a hledáme, voláme a voláme a babička nikde. Děda vytáhl telefon a chtěl jí zavolat, ale nebyl signál. Hledali a volali jsme dál a asi tak po dvou hodinách chození jsme to vzdali a šli jsme zpátky ve strachu o babičku k autu.

Najednou nacházíme tolik jedlých hub, až nám zrak přechází, takže sbíráme jako o život, až dojdeme k autu. Tam už na nás čeká babička celá natěšená, že jsme už konečně přišli, ale na druhou stranu našťvaná, protože měla děravý košík. A mně bylo hned divné, jak jsme ty houby sbírali, že leží jen tak na cestě... Dali jsme si svačinu a byli rádi, že se nikomu nic nestalo a dojeli z pořádného sběru hub domů. Pomohl jsem s krájením hříbů na sušení, babička uvařila i výbornou omáčku k večeři.

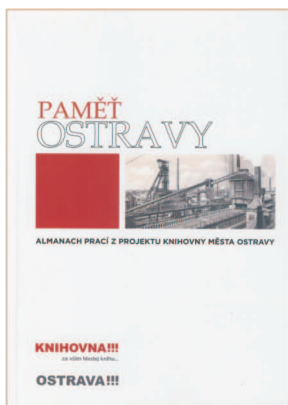
Vždycky, když se setkám s babičkou a s dědou, vzpomínáme na tuto příhodu.

Matěj Čoček, ZŠ Paskovská, Ostrava - Hrabová

Pamětníci, vzpomínejte! Vzpomínky, které si nosíme v hlavě mají jednu nevýhodu, dokud je nenapišeme na papír nebo nevyprávíme, nemůže do nich nikdo nahlédnout. Je velká škoda odcházet-li do nekonečna s námi, aniž by zkušenosti, poučení i radost byly odevzdány jiným. Tentokrát nahlédněte do příběhů z publikace projektu **Knihovny města Ostravy** nazvaného **Paměť Ostravy**.

* * *

Bylo už napsáno hodně publikací a článků o staré Ostravě. Pojednávají o nálezu prvního uhlí, po skvostnou architekturu secese, nebo i o mamutích průmyslových kolosech. Chci se zaměřit na přehled života lidí ve čtvrtích Ostravy.

Narodila jsem se ve Vítkovicích - mece hutního průmyslu a vyrůstala jsem ve vilové čtvrti v Kunčičkách se šachtou Alexanderka a hornickou kolonií. Sousední Kunčice se proslavily výstavbou nového hutního kolosu NHKG. Skončily procházky po hrázi rybníka se sběrem kaštanů, ze kterých jsme ve škole vyráběli zvířátka a postavičky. Ale chci se vrátit do doby před 2. světovou válkou za tzv. 1. republiky.

Život jedné ulice na křižovatce silnice na Vítkovice přes most na řece Ostravici, tehdy ještě bujně řeky a silnice na Frýdek-Místek. Vilky se zahrádkami po jedné i druhé straně, a v každé životy několika rodin. Žili tu lidé různých profesí, vyznání i národností. Žili družně vedle sebe, běžně komunikovali a v případě potřeby si i pomáhali. Byli tu Češi, Židé, Němci. Protože technika nebyla tak vyspělá, ve volných chvílích se zábava stávala věcí celé ulice. Stačil jeden organizátor a sousedi si nejen popovídali, ale i zazpívali, zahráli na slepou bábu a jiné kratochvíle. Přežívaly se chvíle veselí ale i těžkých období krize. Stále byla ochota komunikovat a pomáhat si. Pak v roce 1939 ráno od Vítkovic se šířila německá armáda. To už za sebou měly Kunčičky povolávací rozkazy a zpětné návraty mužů.

Lidé z ulice nesoucí jméno Květná se zlobou v očích sledovali řízení dopravy na křižovatce německým oficírem. V paměti zůstala poznámka souseda na tohoto vojáka: "aby ti ty tvé nové holinky brzy nebyly moc malé".

Prorocství se naplnilo, ale uběhlo šest nešťastných let, kdy poklidné životy ulice vzaly za své. U sousedů vpravo si Němci udělali místní velitelství. Přesto však čeští sousedé chtěli pomoci židovským sousedům. Ti museli prchnout nebo končili v koncentracích. Pomáhala se zachraňovat alespoň část majetku těchto rodin a skutečně po válce, ti co se sešli, dostali své cennosti zpět, avšak po některých se pátralo bez výsledků. Rodiny vyhynuly buď na frontě, nebo v koncentracích.

Válka končila, svoboda se blížila, Rudá armáda čistila pozice německých okupantů. Sousedé vyvěšovali naše vlajky a spolu s nimi i ty rudé, odpárali hakenkreuze. Lidé se objímali a Rusové si ve stejné vile jako Němci udělali své velitelství, které se pak přestěhovalo do místní školy, protože spojenecká vojska bombardovala Vítkovice a jedna zbloudilá puma dopadla na zahradu právě této velitelské vilky. Podařilo se ji však zneškodnit po evakuaci obyvatelů ulice. Střelba, krytí, nejistota skončila. Sousedé se objímali, počítali ztráty a chtěli žít v míru zase se společnou zábavou.

V jedné vilce však žila rodina, která byla německá, babička, manželé a malý kluk - dítě. Nikdy nikomu neublížili, zapadali do skupiny obyvatel ulice, ale teď měli podle kolektivní viny zaplatit. Přišla komise odněkud z Čech, lidé, kteří ty naše neznali, a nikdo z našich neznal je, zatkli je a místní Češi se jich zbytečně zastávali. Matka s dítětem a babičkou byla nejprve jako služka a milostnice na ruském velitelství a otec rodiny pod samopalem pracoval manuálně ve Vítkovicích, kde byl kdysi technickým úředníkem. Trpěli bídou a hladem. Majetek byl zkonfiskován - vilka, osobní věci a cennosti rozkradeny. Tato rodina byla v odsunu hnána do Německa, cestou zemřela babička a byla ponechána v příkopu cesty. Po dlouhém období byl tento odsun na základě Čechů sousedů prošetřen a manželé se s hochem už puberťákem mohli vrátit do své ulice a opět navázat na sousedské vztahy.

Život šel dál, svoboda těžce vydobytá, ale nějak pokulhávala. Obchody, krejčovství i švec byli znárodněni, kovozemědělci museli ze svých políček odvádět kontingent v podobě zrní, vajíček apod. V sousedství se začal budovat metalurgický gigant, rozšiřovala se výroba i ve Vítkovicích. Přišla éra rekordů. Zpočátku to lidé brali s nadšením - republika se musí obnovit, je třeba se zapojit. S rozvojem průmyslových kolosů přišli pracovníci z celé republiky, ať už dobrovolně nebo nuceně. Rudé hvězdy ozářily okolí. Pak s těmi novými přišly i prověrky, kdo je loajálnější k vedoucí úloze politické strany. Život už nebyl jak býval, ozýval se strach, ulice stárla, změnila název na Listopadová. Nová generace odcházela, jiní přicházeli a ta veselá soudržná ulice zůstala jen ve vzpomínkách.

Mgr. Dagmar Jelenová

* * *

Stará Bělá, kde žila moje babička, byla k Ostravě poprvé připojena ještě za 2. světové války v roce 1941. Později bylo toto připojení zrušeno a opět nabylo platnosti až po roce 1945. V padesátých letech jsem za babičkou jezdila velmi složitě. Bydleli jsme v Porubě, která se teprve v roce 1957 stala součástí Ostravy. Chtěla-li jsem svou milovanou babičku ve Staré Bělé navštívit, musela jsem nejdříve z Poruby zajet do středu Ostravy, zde přestoupit na starou dřevěnou tramvaj č. 1 (měla hnědou barvu). Staré dřevěné tramvaje měly v zadní části vozu otevřenou plošinu a při pomalejší jízdě se dalo na ni lehce naskočit i vyskočit.

V přední části tramvaje byl řidič, uprostřed vozu prodával „tramvaják“ - muž či žena - jízdenky. Ty stály 60 haléřů a za tuto cenu byly i „přestupné“. V době svých středoškolských studií (1952-1956) jsem o prázdninách od 16 let jezdila jako tramvajáčka - brigádnice a prodávala cestujícím jízdenky.

Cestou do Staré Bělé jsem jela nejdříve do Bělského lesa. Musela jsem ale nejprve projet tzv. Stalingradem. Dnes je to Ostrava-Jih, část Zábřehu, Dubiny. V Bělském lese u hospody nazvané Dakota jsem vystoupila, to byla konečná. V těchto místech byla i vojenská kasárna. Za hospodou bylo letiště a v okolí byly i polnosti statkářů.

Z konečné tramvajové zastávky jsem musela dojít pěšky až do Staré Bělé. Autobusy jezdily jen velmi zřídka. Cesta byla úzká, do Staré Bělé jsem rychlou chůzí šla téměř hodinu. Cesta zpět domů byla samozřejmě stejně dlouhá a obtížná, ale byla jsem mladá, tak vše bylo snesitelné.

Ach, kde ty „loňské sněhy“ jsou!

Mgr. Ludmila Švidernochová

Připomínáme, že do dalších příběhů uvedených v publikaci "Paměť Ostravy" se můžete začíst v Knihovně města Ostravy a jejich pobočkách.

Jsme stále více knihovna pro všechny!

I moudrý se stane hloupým, když na sobě přestane pracovat.

Orison Swett Marden

V Moravskoslezské vědecké knihovně v Ostravě na Prokešově náměstí souhlasíme s uvedeným citátem amerického autora a filosofa, a proto se snažíme připravit pro čtenáře v každém věku zajímavé prostředí i nabídku služeb.

V lednu začal v knihovně nový cyklus zajímavých přednášek a setkání s inspirativními lidmi nazvaný **Knihovnické středy**. Konají se nejméně jednou měsíčně, vždy ve středu odpoledne ve studovně knihovny. Největší úspěch měly v prvním pololetí přednáška Arnošta Vašíčka (o záhadách, neuvěřitelných úkazech) a pořad známého režiséra Radovana Lipuse *Šumné stopy v Japonsku* (o působení českých architektů v této vzdálené končině). Dále bodoval zajímavý pohled na Srí Lanku cestovatele Libora Bednáře a přednášky o středověku historika Marka Zágory, které mají již stabilně vysokou úroveň i návštěvnost.

Knihovnické středy na podzim letošního roku ještě nabídnou cestování po Aljašce, povídání o čokoládě a jejím působení na naše zdraví a rovněž přednášku Příběh Titaniku a jeho pasažérů. Nebudou chybět ani přednášky o historii.

Foto:

1. Přednáška Arnošta Vašíčka
2. Šumné stopy Radovana Lipuse
3. Martin Straka, komentátor automobilových závodů

Dne 3. 10. se od 9.00 do 17.00 mohou všichni zájemci zúčastnit **Festivalu ostravských knihoven**, jehož je vědecká knihovna hlavním pořadatelem. Každý návštěvník může obejít 6 knihoven v centru Ostravy, které budou do akce zapojeny. Každá z nich bude mít připraven zajímavý program a účastnickou odměnu. Lákadlem může být i hlavní bonus-bezplatná registrace ve zvolené knihovně. Podrobné informace budou zveřejněny ve všech médiích.

Vědecká knihovna neustále doplňuje i své služby. Novinkou v nabídce je například **stolní kamerová lupa** umístěná ve studovně. Je určena všem slabozrakým návštěvníkům, kteří by chtěli studovat a číst knihy, časopisy či noviny z fondu knihovny, případně své vlastní materiály. Stolní kamerová lupa nabízí možnost volby zvětšovacího režimu od 1,5x až do 75x. Snímá předlohu a její zvětšený obraz promítá na monitoru. Silně slabozraký uživatel tak může s textem či grafikou v tištěné nebo psané podobě běžně pracovat (číst knihy, prohlížet mapy), a to při zvětšení, které je běžnými optickými pomůckami nedosažitelné. Čtení je usnadněno také dalšími funkcemi, jako jsou kontrastní barevné zobrazení, vodící linky či režim náhledu.

Knihovna i v letošním roce vydá vlastní audioknihu, kterou zrakově handicapovaní čtenáři obdrží zdarma. Tentokrát byla vybrána kniha *Chodci v soumraku* autora Václava Chytila (vlast. jménem Václav Bělovský). Její slavnostní uvedení proběhne v rámci Týdne knihoven v měsíci říjnu.

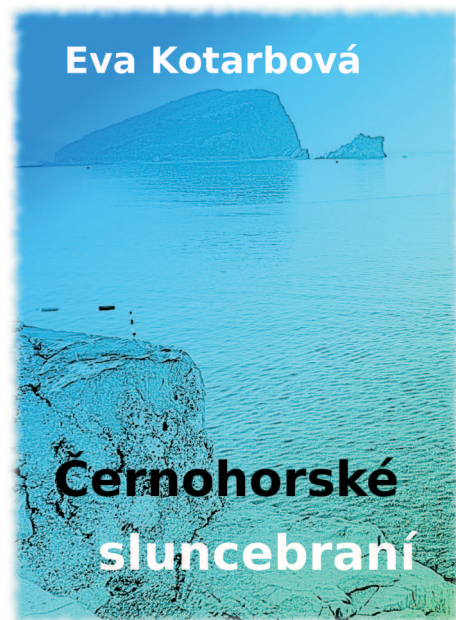
O všech akcích knihovna informuje na www.svkos.cz, v měsíčníku Program, Zpravodaji Centrum, Ostravské radnici a dalších. Rovněž je možné se přihlásit k odběru elektronického zpravodaje.

Registrace čtenáře na 6 měsíců stojí 100 Kč, senioři od 70 let však mají registraci zcela zdarma!

Marcela Stehlíková

Černohorské sluncebrání Evy Kotarbové

V první zářijové dekádě vychází další básnická sbírka (šestá) ostravské básnířky Evy Kotarbové.

Po předchozích *Marných levitacích*, v nichž se často její autorské ego vyznalo z pocitů a citů v kulisách jejího rodného města, si Eva Kotarbová našla jiné prostředí, které v ní rozeznalo potřebu sdílnosti a zachycování jedinečných okamžiků při setkáních s lidmi i při objevování dalších hlubin vlastního já. Jsou to letoviska a příroda balkánské Černé Hory, kde zajíždí více než dvacet let. V tamních sluncem rozžhavených dnech a za horkých nocí v blízkosti blahodárného moře gradují lidské vášně, láska i zrady, a to je pro básnířku podhoubí, z něhož nasávala inspiraci. Novou básnickou sbírku nazvala *Černohorské sluncebrání*. V Ostravě bude k dostání v knihkupectvích Academia a Artforum. Atmosféru knížky podtrhují autorčiny počítačové grafiky, pro něž se staly základem fotografie míst, která navštívila.

Eva Kotarbová většinu svého života působila jako novinářka, také v ostravském studiu ČT. Deset let (do roku 2007) byla tiskovou mluvčí a redaktorkou zpravodaje Centrum městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz.

Černohorské sluncebrání bude představeno mimo jiné i v Charitativním středisku Gabriel v Ostravě - Zábřehu, a to 10. října 2017 v rámci cyklu Hany Papežové, nazvaném *Neobyčejné ženy*. (*Beseda s Evou Kotarbovou tam začne v 15 hodin*)

SPORTOVNÍ HRY SENIORŮ
13.9.2017
 Sportovní areál TJ Ostrava – Varenská ul.

DISCIPLÍNY VÍCEBOJE
 = prvky košíkové
 = šipky
 = prvky softballu
 = prvky florbalu
 = slalom na koloběžce
 = hod granátem na cíl
 = prvky pétanque

KATEGORIE
 A – ženy 55+
 B – muži 55+

Přihlášky a propozice na
www.tj-ms-seniors.cz
 sekce NEJNOVĚJŠÍ INFORMACE

Informace
 773 564 628
oc@ms-seniors.cz

Hlavní partner
OSTRAVA!!!
 MORAVSKÁ OSTRAVA
 A PŘÍVOZ

Partneři
 R S
 Y R

Srdečně zveme na pestrý program
Den seniorů v Ostravě

Kdy? Pátek 20. 10. 2017
 9.00 – 13.00 hodin

VSTUP? ZDARMA!

Kde? v Domě kultury
 města Ostravy

PŘEDNÁŠKY
 Jak nenaletět podvodníkům,
 pomoc obětem trestných činů, ...

VÝSTAVA
 Zdravotnické pomůcky, výživa, kosmetika, bylinky, ...

PORADENSKÁ CENTRA
 Měření tlaku, hmotnosti, chodidel/páteře, nutriční poradenství,
 jak zvýšit svou bezpečnost, sociální dávky, zařízení a pobyty, ...

Akce je součástí Gerontologických dnů Ostrava, a je realizována s finanční podporou statutárního města Ostrava.

OSTRAVA!!!
 hlavní partner

organizační garant **dto**
 DTO CZ, s. r. o., Moravská Ostrava 46/2/5, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava
 Tel.: 595 620 111, e-mail: dto@dto.cz, www.dto.cz

Statutární město Ostrava vyhlašuje XI. ročník ankety Senior roku 2017

OSTRAVA!!!

Návrh na ocenění u příležitosti Mezinárodního dne seniorů může do 30. září 2017 zaslat každý, kdo zná ve svém okolí mimořádně aktivního (v konkrétní oblasti) člověka staršího 65 let, s bydlištěm na území města Ostravy, který dodnes výjimečným způsobem přispívá ke zlepšení života společnosti. V přihlášce je třeba uvést jméno, příjmení, věk, adresu bydliště, telefonický nebo e-mailový kontakt na kandidáta, zdůvodnění nominace, jméno a kontakt na předkladatele.

Současně vyhlašuje kategorii Klub seniorů roku 2017, do které mohou občané nominovat klub (organizaci či sdružení) zaměřující se na aktivizaci seniorů, a o němž se domnívají, že je svou činností zajímavý či výjimečný. V případě nominace klubu pro seniory uveďte jeho název, adresu sídla klubu, jméno a kontakt na zástupce klubu, zdůvodnění nominace a kontakt na předkladatele.

Tipy posílejte na adresu:

Redakce Ostravská radnice,
 Prokešovo nám. 8, 729 30 Ostrava
 nebo e-mail: gbalcarikova@ostrava.cz.

Na obálku nebo do e-mailu připište heslo Senior roku 2017 nebo Klub seniorů 2017.

Koordinační centrum seniorů Ostrava

Pokud chcete být informováni o záležitostech prospěšných pro život seniorů, přidejte se k nám. Schůzky se konají jedenkrát měsíčně v 9:00 hodin na adrese: Na Jízdárně 18 (za Krajským úřadem), Moravská Ostrava.

Schůzky v roce 2017:

20. 9.; 25. 10.; 22. 11.
 Kontakt: Ing. Jaroslav Feix,
 předseda KCS Ostrava
 Telefon: 606 411 643

Vyzýváme další seniorské kluby a organizace k zapojení do seniorského hnutí. Přidejte se k nám a pojdte spolu s námi spoluvytvářet město přátelské seniorům.

Čtvrtletník aktualit a zajímavostí nejen ze života seniorů.

Vydává Společnost senior, z. s.

Zodpovědný redaktor: Ing. Ludmila Holubová

Redakční rada: MUDr. Hugo Přibyl, PhD., Marie

Kalinová, Ing. Jiří Muladi, Hana Kuchařová, Eva

Mudrová.

Neprodejně. Registrační značka MK ČR E 14221

Adresa redakce: Společnost senior, z.s. Na Jízdárně 18,
 702 00 Moravská Ostrava IČ 265 95 982

Tel.: 724 276 672 ; 728 466 105

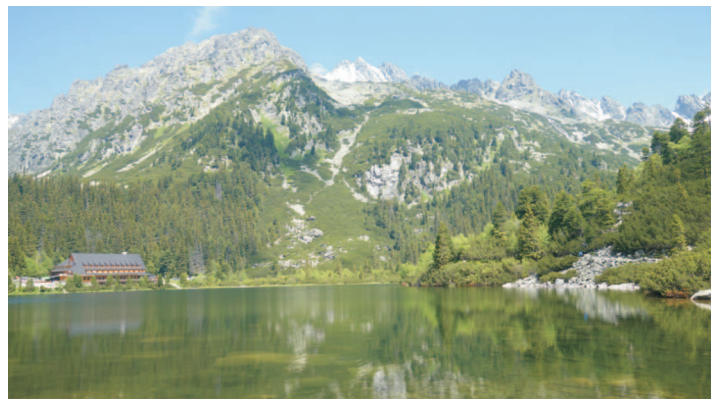
e-mail: info@seniortip.cz

www.seniortip.cz

Vysoké Tatry - Tatranská Lomnica - Hotel Morava

Horský hotel MORAVA - Tatranská Lomnica.

Po mnoha letech na Popradském plese.

Ze Starého Smokovce zubačkou na Hrebienok. Odtud pak je bohatá nabídka nejrozličnějších vycházek.

Cesta Malou Studenou dolinou na Téryho chatu (2015m) patří k těm náročnějším. Za ty pohledy ale stála.

Rozcestník s ukazateli na Popradské pleso a na "Symbolický cintorín", který je turisty hojně navštěvovaným památným místem.

Studenovodské vodopády.

Foto: Ludmila Holubová